TKP—ML
Merkezi Yayın Organı

Nisan 1980 Sayı:09 Fiyatı:[illegible]

İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

MERKEZİ GÖREV DİNAMİĞİNİ KAVRA

KİTLAR İÇİN GERİLLA SAVAŞINI GELİŞTİR

MARKSİZM-LENİNİZM VE MAO ZEDUNG DÜŞÜNCESİNİ REHBER EDİNMİŞ PARTİMİZ TKP/ML'İN IŞIKLI YOLUNDA İLERLEYEN GERİLLA SAVAŞININ İNİŞLERİNİ KARŞILAMA KAMPANYASINA KATIL!

---Başyazı---

SİLAH KAMPANYAMIZA TÜM VARLIĞIMIZ İLE KATILALIM-

Kısa sürede ve hızlı bir gelişme gös- termeye ihtiyacımız var. Dünyada ve ülkemizdeki devrimci mücadelenin görevleri bize bunu emrediyor. Dünyada ve ülkemizdeki somut gelişmeler bize bunu dayatıyor. Devrimci durum eskisinden daha elverişli hale geldi. Giderek daha da olgunlaşmaktadır.

Olgunlaşma döneminde görevler yoğunlaşır, hızlı hareket etmenin gerekliliği kendisini dayatır. İkisini bir arada yürütebilmek için güçleri ve imkanları belli noktalarda toparlayarak bilinçli hareket etmek gerekir. Bilinçli ve planlı hareket etmenin yanında, daha duyarlı davranmak ve daha fedakar olmak, yoğun görevlerimizi hafifletecek, hızlı hareket etmemizi sağlayacaktır. Görevleri... üstesinden gelmek ve hızlı hareket etmek bir yanıyla güç ve imkan sorunudur.

Sınıf mücadelesi daha hızlı bir gelişim rotası içine girmiştir. Parti olarak, sınıf mücadelesi içinde yerimizi almaktan öte, ona, önderlik etmek görev ve sorumluluğunu taşıyoruz. Ancak bugün o aşamada değiliz. Arada epey bir mesafe var. İlk hedef olarak o mesafeyi kapatmak, ondan sonra ise, önüne geçmek istiyoruz. Bu, taşıdığımız bir iyi niyettir. Ancak, sınıf mücadelesi salt iyi niyetle sahip olmakla yürümüyor, dolayısıyla, bu bir iyi niyet sorunu değildir. Bilinçli, mantıklı ve planlı hareket ederek, somut şartların somut tahlili ışığında tespit edilen politikayı pratiğe uygulayarak gelişip güçlenme ve olaylara bilinçli müdahale etme sorunudur.

Bu bir. İkincisi; bunu birkaç üye ve kadronun bilmesi ve bilince çıkarması yetmiyor. Partinin bir bütün olarak (kadrosundan taraftarına kadar) bilmesi ve kavraması, üçüncüsü; bilinen ve kavranan şey, pratiğe uygulandığı anda somut bir anlam ifade edeceğinin bilinci çinde olunması, dördüncüsü; pratiğe uygularken gerekli olan her şeyin temin ve seferber edilmesi gerekiyor.

bir şey kavrandığı anda, ancak o zaman bilinçle, cesaretle ve ısrarla pratiğe uygulanabilir. Uygulanmıyorsa ya kavranmamıştır (veya yetersiz kavranmıştır) ya da ona inanılmamıştır. Kavranmayan ve inanılmayan bir şey ya uygulanamaz ya da uygulanırken savsaklanır, yani uygulanıyor görünür. bilinemediği için rasyonel olarak kullanılamıyor. Az bir güçle zor ve yoğun görevler başarılabilir mi? Güçlü olan düşmanla boy ölçüşülebilir mi? Hızlı harekt edip sınıf mücadelesine önderlik eder duruma gelinebilir mi? Tüm bunlara EVET diyoruz. Bunların hepisi az bir güçle de başarılabilir. Bu bir çelişki gibi gözüküyor, ama çelişki değildir. O halde bunun sırrı nerededir?

Bunun sırrı, merkezi görev dinamiğini iyi kavramak, bilinçli ve planlı hareket etemek ve tüm güçlerimizi, merkezi görevin icrası için seferber etmekte yatıyor. Yani, mevcut koşullar içinde kendi gücümüzü de dikkate alarak, devrimci görevlerimizi yerine getirmek için, merkezi halkayı iyi kavrayıp, ona sıkı sıkıya sarılmak ve o halkayı parça parça genişleterek diğer halkalarla birleştirmekten geçiyor.

Partimizin dağınık olan güçlerini, merkezi görevimizi yürüterek toparlayabilir, onları, gerilla birlikleri içinde, mils güçlerinde, kitle örgütlerinde, TMLGB ve partimizin saflarında örgütleyebilir ve harekate geçirebiliriz. Dağınık güçleri toparlamak kısa vadeli, yani bugünden yarına olacak bir iş değildir. Pratik mücadele içinde parça parça olabilir. Bu güçlerin hepisini toparlamak da olası değildir. Bir çoğu döküldü, dökülenler sadece parti saflarını değil, devrim saflarınıda terk ettiler. Yüreğinde devrim ateşi sönmemiş, partimizle gönül bağı içinde olan ve partimize şu veya bu oranda yardım etmek isteyen tüm unsurları partimize, dolayısıyla devrimci mücadeleye yardımcı olmaya ve parti saflarında mücadeleye çağırıyoruz.

Az bir güçle zor ve yoğun görevler başarılabilir, taktik olarak güçlü düşmanlarla boy ölçüşülebilir, dedik. Yarı-sömürge yarı-feodal ülkelerde uygulanan halk savaşı stratejisinin mantığı budur. Gerilla savaşı taktiği bu mantık üzerine oturmakta ve uygulanmaktadır. Bu anlamda düşmanın, kendisinden kat kat zayıf olan gerilla savaşı yürüten güçlerden korkması boşuna değildir. Onun içindir ki, elimizdeki güçleri dağıtmadan rasyonel bir şekilde kullanma, belli alanlarda yoğunlaşma ve yoğunlaşarak başka alanlara açılma örgütsel politikasını uyguluyoruz.

Kızıl Siyasi İktidarlar İçin Gerilla Savaşı siyasetimizin askeri taktiği ise, saldırıdır. Ancak, bugünkü örgütsel ve başka bölgelere açılma politikamız içinde aldığı biçim; temkinli ilerlemedir. Bu

durumuyla tamamen uyum içindedir. Bu politika hayata uygulanıp geliştikçe ve buna paralel olarak objektif koşullarla uyum içinde taktiğimizde değişebilek, temkinli ilerleme yerini saldırı taktiğine bırakabilecektir.

Partimiz TKP/ML, bugün, merkezi görev dinamiğini daha iyi bir şekilde kavramış ve bilince çıkarmıştır. Onu hayata uygulama rotasına girmiştir. Hiçbir güç partimizi bu rotadan saptıramaz. Halk ordumuz TİKKO ise, TKP/ML'nin çizdiği ışıklı yolda gerilla savaşını yürüterek gelişip güçlenecektir. Şimdilik esas olarak DERSİM'le sınırlı olan savaş alanını, KSİ'lar için temel olan alanlara yayacak ve ilerletecektir. Bu politikamızın gereği olarak açılacağımız alanlar tesbit edilmiş ve grilla birliklerimizin önüne görev olarak konmuştur.

Gerilla birliklerimizin savaşı başka alanlara yayması ve yeni DERSİMLER yaratması için öncelikle ve özellikle silaha ve teknik araca-gerece ihtiyaç vardır. Silah olduğu taktirde gerilla birliklerimizin sayısı artırılabilecek, tek tek gerilla birliklerimizin savaşçı sayısı da çoğaltılabilecektir. Gerilla birliklerin çoğalması ise, yeni yeni alanlara açılmamızı ve yeni savaş alanları yaratmamız kolaylaşacaktır. Bu amaçla P.miz, gerilla birliklerimizin en acil ihtiyacı olan silah ve tekinik araç-gereçlerini asgari düzeyde çözmeyi amaçlayan bir kampanya açmış bulunmaktadır.

Açılan kampanya ikili bir amaç taşımaktadır: Birincisi; siyasidir. Yani merkezi görevin kavranması ve bir bütün olarak P.nin ve yan örgütlerinin harekete geçirilmesidir. İkicisi; maddidir. Yani gerila birliklerinin ihtiyaçlarının karşılanmasıdır.

P.mizin açmış olduğu bu kampanyaya var gücümüzle katılmalı, merkezi görev dinamiğini kavramalı ve tek bir yürek, tek bir kafa halinde merkezi görevin icrası doğrultusunda hareket etmeliyiz.

Her şey gerilla savaşının gelişmesine ve yaygınlaştırılmasına hizmet etmelidir.

Her şey Kızıl Siyasi İktidarlar yaratmak için, gerilla savaşını yürütecek gerilla birliklerini çoğaltmak ve onların ihtiyaçlarını karşılamak için, şiarını kendimize bayrak edinmeli ve devrimci yaratıcılık ve devrimci fedakarlık ruhumuzu artırmalıyız.

* * *

PARTİMİZİN MERKEZİ GÖREV DİNAMİĞİNİ DOĞRU KAVRAYALIM

Yapılması gerekn bir görev doğru kav ranmadığı zaman pratikte hata yapmak ya da görevi yetersiz ve eksik uygulamak kaçınılmaz olur. Bir şey yapmak istiyorsak önce onun ne olduğunu, diğer şeylerle bağlantılarını ve nasıl uygulanacağını araştırıp kavramak gerekiyor. Sınıf mücadelesine önderlik etmeye çalışan bir KP'nin yapması gereken budur. Bu, 'bir kişi önce ML'i öğrensin sonra mücadeleye girsin' yanlış anlayışı ile karıştırılmamalıdır. Tek tek kişiler, elbette savaşı savaşarak öğrenecek, öğrenip savaşacak, savaşıp öğrenecek. Ancak, KP için aynı şeyi söylemek dar deneyciliğe düşmek demektir.

Yönetici konumda olan kişi ve organların bilmeden ve araştırmadan bir şeyi gözü kapalı olarak yapmaya çalışması affedilemez bir hata olur. Geri seviyede bir insanın bilmeden bir işe girişmesi maruz görülebilir, ancak ileri seviyedeki insanlar için, asla... Bir iş yaparken o andaki bilgilerimiz ışığında o şeyle ilgili kafamız, açıkve net olmalı, muğlak bir yan kalmamalıdır. İşe koyulduktan sonra başta bilmediğimiz, hesap edemediğimiz yanlar ortaya çıkabilir. Bu normaldir. İş yaparken ne mükemmelliyetçi davranıp iş yapmama konumuna düşelim, ne de aceleci davranarak işi berbat edip başladığımız noktaya dönelim. Her iki anlayış da zararlıdır. Tedbirli olmak ve titiz davranmak iyidir. Ancak aşırısı zararlıdır.

Bizler bir işi 'iş olsun' diye yapmıyoruz, belli bir amaca ulaşmak için yapıyoruz. Yaptığamız işten hem kendimiz birşeyler kazanmalı, hem de başkalarına birşeyler kazandırmalıyız. Gelişmenin ve ilerlemenin yolu budur. Amacımıza

yakınlaşmanın, yaptığımız işe güven duymanın ve güven sağlamanın yolu budur.

Yıkmak için mücadele ettiğimiz düzene karşı, komünistlerin her yaptığı iş, eskiye bir alternatiftir. Hayatın her alanında düzene, düzenin kurum ve kuruluşlarına, sanatına, kültürüne, sosyal ilişkilerine, ahlakına yani her şeyine alternatifiz. Çünkü, yeni bir düzen kurmak istiyoruz. Pratikte de bunu göstermek, göstererek insanları inandırmak ve saflara kazanmak zorundayız. Bunlar asla küçümsenmemelidir. Küçümsemek, devrimin ciddi bir iş olduğunu, eski düzene her alanda alternatif olduğumuzu kavramamak demektir. Nasıl ki, bir halı ilmik ilmik dokunuyorsa, devrimde parça parça gerçekleşecek ve siyasal iktidar bu parçaların birleşmesiyle oluşacaktır. En önemlisi de devrimi önce beyinlerde yapmaktır.

Beyinlerde devrim, doğru siyaset ve ideolojik yönlendirmeyle ve bunun üzerinde yükselen pratik mücadele ile yapılır. Bu ikisi teori ve pratiğin diyalektik birliğini oluşturur. Pratiksiz teori ile, teorisiz pratik hiçbir işe yaramaz. Partimiz, pratiğe siyasetin kumandası doğru görüşünü savunmakta ve pratiksiz siyaseti içi boş ve iki gözü kör bir insana benzetmektedir. Bu nedenle, siyasetin silahlara kumandasına ve teori-pratik diyalektik birliğine özel bir önem vermektedir. Ayrıntılarıyla bilinmeyen ve yeterince kavranmadan uygulanmaya çalışılan bir şey, istenilen başarıyı sağlayamaz. Partimiz açısından merkezi görevi uygulamada düştüğümüz durum tam da budur. Partimiz için merkezi görev dinamiğinin tam olarak kavranması, beyinlerde devrim yapmakla aynı şeydir. Çünkü, merkezi görev dinamiği ülkemizde, Kızıl Siyasi İktidarlar yaratma ve kurma perspektifidir.

Merkezi görev bir siyasettir. Tek başına bir pratik uygulama, kuru bir gerilla savaşı değildir. Merkezi görev; bir siyasetin uygulanmasında izlenen yol ve yöntemlerle, bir bütün olarak faaliyetin birbiriyle olan ilişkisi, öncelik-sonralık, esas-tali ayrımını yapan ve her şeyi esasa hizmet edecek ve onu geliştirecek şekilde konumlandıran, şekillendiren, hareket ettiren ve uygulatan politikadır. Merkezi görev; KSİ'lar kurma perspektifine yönelik mücadelenin esas olanıdır.

Kavranacak esas halka olarak merkezi görev; hedefine varmak için içinde bulunan koşullarda, mücadele sürecine damgasını vuran en etkili görev demektir. Yani, merkezi görev; Partide sıçrama yaratan, canlandıran, gelişip güçlendiren ve sağlamlaştıran, sınıf mücadelesini kızıştıran ve sürece yön verecek olan görev demektir. Her mücadele sürecinde bir merkezi görev tesbiti yapılır. Ancak, değişik olabilir. Ülke koşullarına göre biçim alır. Her süreçte merkezi görev bir tanedir, aynı anda birden fazla merkezi görev tesbiti yapılmaz.

Merkezi görevin kavranması, salt genel doğruların tekrarlanması değildir. Somut koşullarda aldığı ve alacağı biçimleri ortaya koymak; olayların, güçlerin, birbirleriyle bağlantılarını kurmak, uzun ve kısa vadeli görevleri tesbit etmek, esas ve tali görevlere göre eldeki güçleri mevzilendirmek, pratikte ise, ona uygun somut adımlar atmak demektir. Merkezi görevi kavramak; merkezi görevlerin icra edildiği esas alanları tesbit edip oralara biraz güç aktarmak da değildir. Partiyi bir bütün olarak yan örgütleriyle birlikte, merkezi görev doğrultusunda harekete geçirmek, o yönelim içine sokmak, merkezi görevin icrası için gerekli tüm ihtiyaçları karşılamak ve devamını sağlayacak mekanizmaları oluşturmak demektir.

Doğru bir yönelim ise, neyin önce, neyin sonra yapılacağını, imkanların nasıl ve ne şekilde kullanılacağını saptamak demektir. Bu aynı zamanda iyi bir planlama ve görevlendirme sorunudur.

Bir merkezi görev tesbit ettikten sonra, diğer tüm görevler, bu görevi besleyecek, büyütecek, geliştirecek ve onun ihtiyaçlarını karşılayacak temelde ele alınır ve uygulanır. Bu anlayış doğrultusunda ele alınıp uygulanmayan bir görev esas amaca hizmet etmez. Geçmişten beri, hep 'merkezi görev' deyip durduk, ancak, gereklerini bir türlü yerine getiremedik. Örgütü o rotaya sokamadık. Nedeni, merkezi görev dinamiğini yeterince kavranmamasından kaynaklanıyor. Kavramak, her şeyden önce doğru bir politikaya sahip olmak ve o politikaya inanmaktan geçiyor. Anlamayan bir şey kavranmaz. İstense de doğru bir politika yoksa yine kavranmaz.

Doğru bir politika tesbit etmekte tek başına yeterli değildir. O politikayı partiye kavratmak, görevleri açık ve net olarak belirleyerek, örgütü o doğrultuda harekete geçirmek gerekiyor. Merkezi görev, tek tek kişi ve organların yerine getireceği bir görev değil, partinin tüm organlarının, tüm

Örgütlerinin ve güçlerinin aynı anda ve aynı perspektif doğrultusunda hareket ederek yerine getirilmesi gereken bir görevdir. Bu, çok önemli bir görevdir.

Merkezi görev tesbiti yapıldığı andan itibaren, kafalar ve yürekler o görevi yerine getirmek için beklemeden, kendi insiyatifi ile harekete geçmelidir. Her şeyi üstten beklemek, bir şeyi yapmak için emir verilmesini bekleme anlayışı son bulmalıdır. Herkes ve her organ görev ve sorumluluğunun bilinci içinde hareket ederek, insiyatifini kullanmalıdır. Partimizde eksik olan ve yapılmayan bir noktada burasıdır. 'Eksik yaparız', 'hatalı yaparız' gibi kaygılar bir kenara bırakılmalı, cesaretli ve yaratıcı davranılmalıdır. Ancak, böyle davrandığımız zaman gelişebilir, ilerleyebilir ve insiyatif sahibi olabiliriz.

Partimizde bugüne kadar, yürekler merkezi görevin icra edildiği yerde, ama beyinler değildi. Bu, partililerin ve yan örgütlerinin kafalarını açarak, o yönde şekillendirilmediğini göstermektedir. Yürekler ve beyinler, aynı noktada birleştirilip hareket ettirilmezse verim düşer, istenilen başarı sağlanamaz. Herkes haklı olarak merak içinde ve soruyor: "Kırsal alanda ne yapılıyor, hiç ses çıkmıyor", diye. Bu, yüreklerimizin orada attığını göstermesi bakımından olumludur. Ancak, merkezi görev ile ilgili, herkesin kendisine sorması gerekmez mi; "acaba ben üzerime düşeni yapıyor muyum?", diye. Elbette sormalı, sormalı ve cevabını vermelidir. 'Nerede hata yapılıyor', 'nerede eksiklikler var', 'nerede koordinasyon bozukluğu var', diye düşünülmeli, kafa yorulmalı ve giderilmesi için hep birlikte çaba sarfedilmelidir.

Partinin diğer bölgelerindeki faaliyetler ve örgütlenmeler, salt duygular düzeyinde değil, pratik olarak da merkezi görevin icrasının yerine getirilmesi ve ona hizmet etmesi doğrultusunda geliştirilip ve şekillendirilmelidir. Her organ çalışma yaptığı alanlarda şunu düşünmelidir; "Bulunduğumuz alanda, merkezi görevin bize yüklediği görev nedir?" Bunu yaptıktan sonra, parti içinde ve yan örgütlerinde, en üst birimlerden en alt birimine kadar sorun üzerinde kafa yormalı, tartışmalı, kavranmalı ve somut adımların atılması için harekete geçilmelidir.

Ülkemizde ve partimiz açısında "Faal Siyasi İktidarlar için gerilla savaşı" merkezi görevdir. Savaş mücadelemizin, ordu, örgütlenmemizin temel şeklidir. Diğer mücadeleler de son derece önemli ve onlardan vazgeçilemez. Ancak, onların amacı merkezi görüme hizmet etmektir. Savaş bölgesi dışındaki diğer tüm bölgelerdeki faaliyetler ve hazırlıklar, savaşın ihtiyacını karşılayacak biçimde ve onunla dolaylı koordine halinde yapılmalıdır. Savaş bölgelerindeki bütün örgüt ve görevlendirmeler ise, savaşla doğrudan koordine halinde dir. Kısacası, her şey gerilla savaşının zaferine hizmet etmelidir.

Bugün silahlı mücadeleyi esas olarak kırsal alanda yürüteceğiz. Şehirlerde yapılan askeri işler, silahlı eylemlerdir. Silahlı mücadelenin bugünkü aşamada şehirlerde aldığı biçimdir. Partinin ve savaşın ihtiyaçlarını karşılamaya ve ona hizmet etmeye yöneliktir. Merkezi görevden ayrı ele alınamaz.

Ülkemizde esas mücadele savaştır. Savaşa siyaset kumanda eder ve savaş KP tarafından yönlendirilir. Dolayısıyla savaşı yönlendiren KP'de savaşçı bir parti olmak zorundadır. Türkiye gibi ülkelerde KP, yarı-askeri bir örgütür. Parti üyeleri savaşçı niteliklere sahip olmalıdır. Savaşçı bir parti demek, savaşı direk kendisinin yürütmesi demektir. Yani, üye, kadro ve taraftarlarını savaşa

Devam sf. 12'de

KADROLAR VE KADROLAŞMA POLİTİKAMIZ

Birey ve toplum ilişkisi, tarih boyunca insanlığın gelişiminde tartışılmış ve hangisinin belirleyici olduğu konusunda, insanoğlunun dağarcığını uzun süre meşgul etmiştir. Tarih, sınıflar mücadelesi sonucu gelişmiş ve bugünkü konumuna gelmiştir. Tarihin henüz marksist-leninist bilimini ortaya çıkarmadığı zamanlarda, hakim olan idealist felsefe, bu soruya kendi konumu ve çıkarları gereği şu yanıtı veriyordu: "Tarihi yaratan ve değişimlerinde belirleyici olan etmen bireydir." Bu üstün zekaya sahip (tanrı vergisi) (?) olan bireyler, 'tesadüfi', 'kader' ortaya çıkarlar ve toplumu peşlerinden sürükleyerek insanlığın kaderini(:) değiştirirler. Buradaki konumlandırmada, birey çoban, topluluk ise koyunu canlandırmaktadır. Çobanlar, değneklerini oynattıklarında sürü hareket geçer. değneğini kaldırdığında ise dururlar. İdealist felsefe tüm tarih ve toplumların gelişimini işte bu mantık (siz mantıksızlık anlayın) silsilesinde irdeleyip, kitlelere empoze etmeye çalışmakta ve her türlü toplumsal çelişki ve sorunların çözümünde, günün birinde doğuştan allah vergisi üstün zekaya sahip yaratıkların(?) ortaya çıkarak, toplumsal yapıyı düzene sokacaklarını, bu yüzlerde kitlelere düşen görevin; kendi sorunları karşısında oturup ilahi kurtarıcıyı beklemelerini ve herhangi bir işe kalkışmamalarını öğütlerler. Bundaki temel amaçları, toplumu edilgen bir yapıya bürüdürerek, varolan statüyü korumaktır.

Bilimsel çelişmeler ışığında oluşan ve gücünü bilimsel ilerlemelerden alan materyalisit felsefe, ortaya çıktığı andan itibaren, idealizme her alanda indirdiği darbeyi, toplum birey ilişkilerinde de indirmiştir. Toplum-birey ilişkisine materyalist bakış açısını getirerek, tüm tarihsel gelişmelerde rol oynayan birincil ve belirleyici öğenin top'un olduğunu ortaya çıkarmıştır. Materyalizm, varolan objektif koşullarda ortaya çıkan sorunların, ancak kendi şartları içerisinde oluştuğunu ve varolan tezin antitezinde ortaya koyacağını savunur. Yani gelişmenin ana öğesi olan çelişkinin, her yerde mevcut olduğunu ve çelişkisiz hiçbir şeyin olmadığı gibi, tarihinde sınıf çelişkilerinin sonucu ortaya çıkan sınıflar mücadelesi olarak açıklar.

Tarihte Bireyin Rolü Nedir, Nasıl Oluşur?

Her sorun, her çelişki çözümünü de ortaya koymak ve içinde barındırmak zorundadır. Hiçbir şey çözümsüz ve imkansız değildir. Sorun varolan çelişkinin doğru bir bakış açısıyla kavranıp yorumlanabilmesi ve pratik değişimler oluşturmasıdır. Sömürü düzenin mevcut olduğu her sosyo-ekonomik yapıdaki sömürü-sömürülen, ezen ezilen çelişkisi üretim ilişkileri sonucudur. Marksist ekonomi-politik, bu çelişki sonucu toplumsal üst oluşların ortaya çıktığını ve eskiyen üretim ilişkilerinin yerine yeni üretim ilişkilerinin geçirilmesiyle, toplumsal alt-üst oluşumların tamamlandığını ve sınıfsız toplum kadar bu şekilde süreceği gerçeğini bize öğretir. Üretim ilişkilerindeki bu çelişki kavrandığında, bunun, üretim ilişkilerinin bir öğesi olan özel mülkiyetten doğduğu, bu garici, yoz üretim ilişkilerinin yerine yeni gelişen ve insanlığı altınçağa götürecek olan çözüm yollarında olmadığı, işte, toplumsal çelişkiler sonucu ortaya çıkan bu objektif şartlar, kendi subjektif öğelerini ister istemez yaratırlar. Burada bireye düşen görev; varolan somut şartların somut tahlili ve bilimsel bir bakış açısına sahip olmaktır. Bunu kavrayan birey toplumla birlikte varolan statüyü değiştirip, yeniyi inşa edecek dinamik güce sahipolabilir.

Her tarihsel koşullar ve objektif şartlar kendi bireylerini ortaya çıkarmak zorundadır. Nasıl ki, zor şartlar kahramanlar yaratırsa, her toplum da kendi bireylerini ortaya çıkarır. Buradan şu sonuca ulaşırız: Birey, bir toplumsal-varlıktır, ve birey toplumdan ayrılmaz bir öğe olarak toplum tarafından belirlenir. Toplum birey ilişkisinde belirleyici olan öğe toplumdur. Fakat, toplum ve birey birbirlerine kopmaz bağlarla bağlıdır ve birbirlerinden ayırmak eşyanın tabiyatına aykırıdır. Bu anlamda, topluma dinamik güç olarak bireylere büyük görevler düşmektedir. Bireyin en büyük görevlerinin başında; varolan objektif çelişkiyi yakalayıp yorumlaması ve değişikliğe uğratmasıdır. ML bilimin ustalarını tek tek incelediğimiz de, hepsini önder yapan, işçi sınıfı bilimini, somut yapıyı tüm çelişki ve kamaşıklarıyla incelemeleri, kendi yaşadıkları çağlara göre yorumlayıp evrenselleştirmeleridir. Her bir usta, yoktan birşeyler yaratmayıp, tam tersine diyalektik yöntemi kullanma ustalığı göstererek, varolan gerçekleri ve aralarındaki ilişkileri ayrıntılarıyla ortaya çıkarmaları ve değişikliğe uğratabilmeleridir. İşte, toplum birey ilişkisinde, bireye düşen en önemli görev burada yatmaktadır. Eğitsel, sorgulayıcı tarihsel gelişmelerden hareket ederek,

varolan çelişkileri ortaya koyup, buna göre strateji ve taktikleri geliştirerek, somut çözümleneleri işçi sınıfına ve emekçi kitlelerine kavratmalarıdır.

Tüm bunlar kavrandıktan sonra, yazımızın temel konusu oluşturan kadro ve kadrolaşma politikamıza daha bilimsel ve gerçekçi bakabiliriz.

12 Eylül AFC'sı, tüm ezilen emekçi halkımızın üstüne, emperyalizmin çıkarları doğrultusunda hiçbir vahşetten sakınmadan saldırdı. Bu pervasızca saldırıda, bırakalım komünist ve devrimcileri, burjuva demokratlarını dahi sindirme yolunu seçti. Hakim sınıflar, halk güçleriyle, komünist ve devrimci yapıları birbirinden ayırıp tecrit etmek için, başta partimiz TKP/ML ve tüm devrimci yapılara darbe vurarak bu tecriti gerçekleştirme peşindeydi. Bunda da dönemsel olarak başarılı oldu. Çünkü, hakim sınıflar şunun çok iyi bilincindeydi; önderlerinden soyutlanan, önderleri yok edilen kitleler, daha çabuk edilgen konuma düşürülebilir ve varolan sömürü ve zulüm düzeni geçicide olsa bir istikrara kavuşabilirdi. İşte bu saldırılar döneminde tüm devrimci yapılar ve partimiz önderlerini ve kadrolarının önemli bir bölümünü yitirdiler. Kadro ve önderlerin bir çoğu işkencehanelerde, sokaklarda, dağlarda katledildi, katledemediklerini ise, zindanlara doldurarak, kitleler ile önderlerini geçici de olsa birbirlerinden tecrit amacını gerçekleştirdiler.

Yaşanan süreçteki en önemli sorunlardan biri, hiç şüphesiz ki, partimizdeki kadro sorunu büyük bir yer kaplamaktadır. Yaşanan süreç gözönüne alınırsa, bunu anlayabiliriz. Parti, ordu ve gençlik örgütlenmesinin hepsinde bu sorun yaşanmaktadır. Bunun sonucu olarakta, mücadelenin ivmesi ve partimizin durumu henüz istenilen seviyeye gelememiştir. Bunun daha başka nedenleri olduğu açıktır, ancak yazımızın konusu bu olmadığı için değinmeden geçiyoruz.

Peki, bize düşen görev nedir? neler yapmalıyız? Oturup Godot'u mu beklemeliyiz ya da mücadele kaçkınlarının, küçük burjuva aydınlarının yaptığı gibi, ML parti örgütlenmesini, demokratik,merkeziyetçiliği, demirden disiplini inkar edip 'bireyin özgürleştirilmesi' safsatalarının altında büyük kurtarıcıyı mı beklemeliyiz? yoksa 'ah' 'vah' edip, eli kolu bağlı nostaljiyi mi yaşamalıyız? ML-MZD ideolojisini kavrayanların ve savunanların buna verecekleri tek cevap vardır: Hayır'

Nasıl ki, sorunlar çözümlerini de ortaya koyarlarsa, yaşanan süreçte kendi önder ve kadrolarını yaşanan içinden, yani sınıf mücadelesinin sıcak pratiğinden yaratacaktır. Yeter ki, doğru bir kadrolaşma politikamızı tüm yoldaşlarımıza kavratıp, yaşama geçirelim. materyalist felsefe bize şunu öğretiyor; her şey zamana ve şartlara bağlıdır. Hiç bir şey birbirinden bağımsız ve ayrı değildir. Tüm yaşan bu şekilde değerlendirilmeli ve zaman-mekan ilişkisi akıldan çıkarılmamalıdır. Bunun tersi yaşama geçirildiğinde devamlı ayakları havada, soyut ve kitlelerle kucaklaşamayacağımız açıktır. Kadrolaşma da, zaman,mekan ilişkisi gözönünde tutularak, objektif gerçekliğe aykırı mükemmelliyetçiliğe düşülmeden hayata geçirilmelidir.

ML Bir Kadro Nasıl Olmalıdır? Kime Kadro Denir?

Bunun ilk şartı, ML-MZD bilimini bir eylem kılavuzu olarak kavramaktır. ML-MZD, bir doğma olmadığını bilerek- somut şartlara somut tesbitler getiren bir eylem kılavuzu olduğunu anlayıp, tüm yaşantısına bunu uygulamalıdır. Kadronun kısa bir tanımını yapacak olursak; her ortamda, her şart altında ML-MZD bilimini savunup, kitlelerin bilinç açacak politikalar üretebilen, kitlelerin nabzını elinde tutabilen, bir adım önde fakat, onlardan kopmadan, kitlelerden öğrenip kitlelere önderlik edebilenler, ML kadrolardır.

Her kadro bulunduğu alana göre, yaşadığı çevrenin insanlarıyla kaynaşabilmeli, onlarla yaşayıp onların sorunlarına çözümler getirebilmelidir. Gençlik içerisinde faaliyet gösteren bir kadroyu düşündüğümüzde, onların sorunlarını sahiplenebilmeli, gündem politikaları üretebilmeli ve üretken politikanın hayata geçirilmesi için büyük bir çaba sarfetmelidir. Ordu içindeki bir kadroyu ele aldığımızda, varolan savaş taktikleriyle yetinmeyip, yeni taktikler geliştirebilen, düşmanın zayıf noktalarını tesbit ederek, canalıcı noktalara okun sivri ucunu yöneltebilen ve yoldaşlarını her konuda geliştirip, kitlelerle kaynaşabilen, siyasetin silahlara hakim olduğunun bilincinde olan ve bunu hiçbir zaman unutmayan bir kişi olmalıdır. Bu örnekler çoğaltılabilir. Fakat, genel anlamıyla kadrolar bu niteliklere sahip olmalıdır.

Kadro politikamızı irdelediğimizde, şu sorulara cevap vermemiz gerekmektedir: Kadrolar ve/veya kadro niteliğine sahip olan kişileri nasıl tesbit etmeliz ve beraberinde kadro sorununun acil önem kazandığı süreçlerde, varolan kadrolarımızı nasıl korumalıyız?

İllegal örgütlenmenin temel alındığı ülkemizde, denetimin çok büyük önemi vardır. Çünkü, örgütlenme içerisindeki yoldaşlarımızı, illegalite ilkelerine bağlı kalarak tanımamız ve onların zaaf ve yeteneklerini, siyasi ufuklarını, olaylara bakış ve çözüm üretkenliklerini, kitlelerle bağlarını ve teoriyi pratiğe uygulamadaki tutarlığını ve de hatalarını tesbit etmemiz gerekmektedir. Bu bağlamda, karşımıza iki yöntem çıkmaktadır: a) birebir pratik içerisinde, b) raporlar yoluyla.

Önce, raporlar konusunu kısaca irdelemek; raporların, kişilerin tesbitinde ve partinin stratejik ve taktik politikalarının ne ölçüde hayata geçirilip geçirilmediğini anlamamız için büyük bir önemi vardır. Raporlar en küçük ayrıntılarına kadar incelenmeli, formalite konumuna düşürülmemeli ve daha da önemlisi, kişilerin ne derece üzerine

düşeni yapıp ve yaratıcı olup olmadıkları araştırılmalıdır. Çünkü, denetimler sayesinde, kimin parti politikasını hayata geçirmede tavizsiz davranıp davranmadığını ve alınan stratejik merkezi kararlara uyulup uyulmadığı anlaşılabilir. Stratejinin burada büyük bir önemi vardır. Çünkü strateji, somut şartlara göre tesbit edilmiş olan ve nitelik değişikliklerin olmadığı bir sürece damgasını vuran genel ve temel programı oluşturur. Partimizde yaşanan geçmiş dönemler gözönünde bulundurulduğunda, bunun önemi daha da artmaktadır. Parti stratejisine bağlılık temel kıstas olarak alınmalı ve bu konuda tereddütlü ve hayata geçirmede eksik ve zaaflı olanlara karşı daha uzun süre eğitici ve ikna edici davranılarak, parti programına bağımlılık aranmalıdır.

Kadroların tesbitinde ikinci yönler; bizzat pratik içerisinde: Buradaki ilk ölçümüz, özeli genele tabi kılıp kılmadığıdır. Bunu bir örnekle açacak olursak, bir yoldaşımızı ele aldığımızda, kendi kişisel çıkarlarıyla parti çıkarları (ve halkın çıkarları) arasındaki tercihte, her şart ve durum altında parti ve devrimin çıkarlarını üstün tutup tutmadığı ve örgütlenme içerisinde yalpalayıp yalpalamadığı çok önemlidir. Çünkü, ML bir kadroda aranması gereken ölçütlerden biri, parti ve devrim için daverili davranması (gerektiğinde ailesi ve özel çıkarlarını bir kenara fırlatıp atması) şarttır. Bundan sonra ne derece yaratıcı, sorgulayıcı ve bilimsel şüpheciliği kavrayıp kavramadığı gelmektedir. Kadro niteliğine sahip olan veya olması gereken kişiler, en başta siyasi çözümlemeler ve üretkenlik yanında pratik sorunlar karşısında da yaratıcı olmalıdırlar. Varolan dar pratik ve objektif şartlar altına sıkışıp kalmamalı, bunları aşabilecek 'objektif şartlar' bahanesine sarılmayıp, bunu değiştirebilecek örgüt ve yeteneğe sahip olmalıdır. Yaratıcı yetenek birden bire kazanılan bir olgu değildir. Teorik bilgi genişliği, deneyim ve bizzat yaşantının içerisinde çelişkilerin doğru kavranıp yorumlanmasıyla kazanılabilir. Yaşamdan, pratik hayattan kopuk bir kişi ne derece çok teorik birikime sahip olursa olsun, pratik deneyim ve somut çelişkileri kavrayamaz. "Bilge kişi kapıdan dışarı adımını atmadan dünyada neler olup bittiğini bilen kişidir." Bu mantık kesinlikle ML-MZD bilimi ile uyuşmayan, tam tersine idealist felsefeye uygun düşen bir mantıktır. Çünkü entellektüel bilgi yaşamdan, geniş teorilerden öğrenilerek kazanılabilir. Ve asıl önemli olanda varolan bu ussal bilgiyi pratiğe geçirerek, varoları değiştirebilmekle bir değer kazanır. Proletaryanın büyük öğretmenlerinden Mao Zedung, bilgiyi incelediğinde, bilginin iki aşaması olduğunu söyler. Birinci aşama algısal bilgi, ikinci aşama ussal bilgidir. Ve esas önemli olan ve emel bilgi tüccarlarından ML'leri ayıran temel özelliğin ise, bilginin pratiğe dönük olması, pratiğe yönelmesi, yani, varoları tanımakla kalmayıp değiştirmeye yönelmesi gerekmektedir. Aksi taktirde idealist filozoflar, bilgi tüccarlarıyla ML önder ve kadrolar arasında bir fark kalmaz.

Kadrolarda bulunması gereken bir diğer nitelikte, daha önceden belirttiğimiz sorgulayıcılık ve bilimsel şüpheciliktir. Materyalist felsefe tüm gücünü bilimden ve bilimsel gelişmelerden almaktadır. Bilimsel gelişmeler ve yenilikler ise, varolan olgularla yetinmeyip tüm olasılıkların üzerinde ayrıntılarıyla durarak, şüpheye yaklaşımda olanaklıdır (burada kavram kargaşasına yol açmamak için bilimsel şüpheciliği güvensizlikten ayırmaya büyük bir özen gösterilmesi gerektiğini vurgulayalım). Kadro niteliğine sahip bir kişi, karşılaştığı pratik ve teorik olgular karşısında tüm ayrıntıları düşünmeli ve bunlara gereken yanıtları bulup verebilmelidir. Formel düşüncenin tersine, yüzeydeki varolan kabaca olgularla değil, tam tersine. her olguyu en derin bir şekilde irdeleyip sorgulayabilmelidir. Bunu başarabildiği ölçüde, teorik temeli, pratikte sağlam ayaklar üzerine oturabilir. Pratik sorunlara gelince, her olayı iyimser bakış açısını (aşırı iyimserlikten farklı olarak) ve cesaretini yitirmeden, en olumsuz ihtimalden, en olumsuzuna kadar tüm boyutlarını gözönünde tutmalı, her durum karşısında gereken politika ve tedbirleri alabilmelidir. Parti tarihimizde, bir çok yoldaşın kayıbı incelendiğinde, bu konudaki eksiklik ve hataların olmaması gereken kayıplara yol açtığı daha açık bir şekilde anlaşılacaktır. Tüm bu olumlu ve olumsuz olasılıkların gözönünde tutulması, beraberinde önemli bir olguyu, insiyatifi de beraberinde getirir. İnsiyatifin olmadığı yerde, örgütsüzlük ve dağınıklık baş gösterir. Kadrolarda kesinlikle insiyatifsizliğe yer yoktur. İnsiyatifin nasıl kullanılması gerektiği ve bu olgunun eksikliğinin nelere yol açtığı tüm yoldaşlara kavratılmalıdır. Çünkü en köklü örgütlülüğün örgütsüzlükten iyi olduğu gibi, insiyatifsizlikte, kesinlikle örgütlülükle bağdaşmayan küçük burjuva liberalizmine hizmet eden bir olgudur.

Kadroları seçerken, yanlışlıklara ve kadro kaybına düşmemenin en önemli kalkanı, kadroların yeteneklerini ortaya çıkarıp ona göre konumlandırmaktadır. Örgütlülük içerisinde yer alan organ sorumluları, kendilerine bağlı yoldaşların herbirinin yeteneklerini bulup ona göre konumlandırılmaları gerekmektedir. Örgütlülük içerisinde yer alan sempatizan yoldaşlar, konumları gereği yeteneklerinin farkında olmayabilir. Hatta kendilerinde her hangi bir yeteneklerinin olduğunu düşünebilirler. Halbuki, her insanın belli yetenekleri vardır. Bunu geliştirmesi ve yetkinleştirmesi kendi çabasına bağlıdır. İşte bunları ortaya çıkarıp daha da geliştirilmelidir. Bu tüm parti organlarının görevidir. Tabanda yetenekli yoldaşların ortaya çıkarılıp, onların daha da gelişmesine yardımcı olmak ve yol göstermektir. Bu sayede örgütlü potansiyelimiz atıl potansiyel olmaktan çıkıp, fonksiyonel yaratıcı-kinetik güce dönüştürebiliriz.

Bu kadro politikasını besleyen verimli-bereketli bir toprağı ve bu toprakta yetişip yeşerecek ve meyveleri partiye kazandıracaktır. Bu yeteneklerin ortaya çıkarılmasında ki temel işlev, kitlemize güvenerek onlara somut görev ve insiyatif vermekle yerine getirilebilir. Çünkü, yazımızın başında da belirttiğimiz gibi, pratik yaşam ve yaşamla sağlam bağlar kurarak, kitlelerden tecritle değil kaynaşarak, başlarda bir takım hatalar yapmakta, kitlelerden öğrenip kavrayarak yeşereceğimiz ve yöneleceğimiz yeteneklerimiz açığa çıkabilir. Bunu bir örnekle somutlaştırırsak; askeri olarak hiçbir faaliyette bulunmayan bir kişiyi ele alalım. Bu yoldaşımız, bu alanda hiçbir görevlendirme yapılmadığı için (kendisinde, bu konuda, herhangi bir bilgiye sahip değil) onun bu konuda her hangi bir yeteneğe sahip olup olmadığını bilemiyiz. Fakat, pratik görevlendirmeler yaparak bizzat yaşamın içerisinde, bu yoldaşın yeteneğini ortaya çıkarabiliriz. Veya onu geliştirip eğiterek, yetenek sahibi olmasını sağlayabiliriz. Yeni görev verdiğimiz kişiler, acemilikleri nedeniyle bir takım kayıplara neden olabilirler. Bunda kararsarlığa kapılmamalıyız. tam tersine, bunlardan dersler çıkararak, önümüzün aydınlatılması sağlanabilir.

Kadroların yetişmesi büyük önem taşıdığı gibi varolan kadroların korunmasında aynı derecede önemlidir. Burada sözünü ettiğimiz kayıplar, mücadele içinde çatışma, işkence vb. sonucu olan kayıplar değil, konumlandırma hatalarından doğan kayıplardır. Tüm ülkelerin devrim tarihleri incelendiğinde bu tür konumlandırma hatalarından kayıplara rastlandığı, genelde ülkemizde ve özelde de partimizde de, bu hatalardan doğan kayıplara rastlanmaktadır. Kadroları yetkinleştirip olgunlaştırmanın zorluğu ve zamanı sorunu düşünüldüğünde, geçmişte yaşanan olaylardan gereken dersleri çıkarıp, konumlandırmalardan doğan hatalara karşı özel tedbirler alınmalı ve hata yapmamaya özel bir önem verilmelidir. İşçi sınıfı içerisinde çalışan bir kadro niteliğindeki yoldaşı ele alalım; Bu yoldaş, süreç içerisinde işçi örgütlülüğü içinde yetişmiş, bir çok pratik tecrübe kazanarak teorik bilgisini derinleştirmiş ve içinde bulunduğu kitlelerin güvenini kazanarak, onlara yönelik politikaları hayata geçirerek, başarılı bir çalışma sonucu devrime ve partiye bir çok kazanımları olmuş olabilir. Aynı yoldaşı bir başka alandaki (örneğin, gençlik) örgütleme sorumluluğuna ya da görevine verdiğimiz zaman, eğer bu yoldaş yeni görevinde başarılı olamamışsa ya da olamıyorsa, hatayı önce yoldaşta değil, onu o göreve getirmedeki düşülen hatayı görmeliyiz ve aramalıyız. Bu durumda tavrımız yoldaşı başarısız ilan etmek olmamalıdır. Başarılı olacağı alanda görevlendirmeliyiz. Başarısız olduğu alanda tutmaya çalışırsak, verilen görevler yerine gelmeyeceği gibi, bir başka alanda başarılı olan yoldaşıda heptan kaybedebiliriz. Bu anlamda, kadroların görevlendirme ve konumlandırılmalarına özel bir önem vermeliyiz.Bu konuda bir dizi noktada, kadro veya kadro niteliğine sahip yoldaşların başarı ve başarısızlıklarını nasıl değerlendirmeniz gerektiğidir. Görev verilen kadronun, görevi yerine getirmesinde veya getirememesindeki esas etmenin tesbiti çok önemlidir. Bunun olumsuz olduğunu düşündüğümüz de; faaliyetin başarısızlığındaki temel etmen objektif oluşumdan mı yoksa subjektif öğeden mi kaynaklanıyor, bunu tesbit edip buna göre başarılı ve başarısız diyebiliriz.

Üst organlardaki yoldaşlar, altlardaki kadroların önünü tıkamamalıdırlar. Burada anlatmak istediğimiz nokta; görevlendirmeler konusunda çalışkan, araştırıcı ve istekli yoldaşlara fırsat tanıyıp, onlara insiyatif ve yetki vermeliyiz. Olayları ayrıntılarıyla sorgulayıp değerlendiren, buna göre somut tedbirlerini alan çalışkan ve istekli kişilere insiyatif önceliği tanımanın, hem yeni kadroların yetişmesinde hemde kişilerin yaratıcılık ve üretkenliklerinin artmasına ve bu nedenlede Parti içindeki nicelik ve nitelik sıçramalarına yol açacağımızın bilincinde olmalıyız. Herhangi bir sorumluluk verilen bir kişi, aldığı sorumluluk karşısında, ne kadar çok teorik bilgiye sahip olursa olsun, hantallık yapıp, bir bürokrat olup çıkmışsa derhal değiştirilmeli ve daha aşağıda sorumluluklar verilmeli ve sıkı bir denetim altına alınmalıdır. Eğer aynı hatalara orada da devam ediyorsa hiçbir sorumluluk verilmemelidir, ta ki, kendini düzeltene kadar. teorik bilgisi istenilen seviyede olmayan, ama partiye bağlılık, kararlılık, çalışkanlılık ve fedakarlık gösterenlere çekinmeden görevler verilerek, örleri açılmalı ve yetenekleri geliştirilmeye çalışılmalı, eksik olan yanları giderilmeye özel bir önem gösterilmelidir.

Kadro sorunu, KP için tayin edici bir öneme haizdir. Çünkü, doğru kararların hayata geçirilmesi, ancak ve ancak kadrolar sayesinde olabilir, aksi taktirde, doğru kararlar kağıt üzerinde kalmaya mahkumdur. Başka bir deyişle; partimiz devrimi ancak kadroları sayesinde gerçekleştirebilir. Çünkü kadrolar bir KP'nin her şeyidir. Onlar olmazsa bir kuru ağaçtan farkı olamaz.

Parti programını kavramış ve ona gönülden bağlı, devrim mücadelesinde hiç bir fedakarlıktan kaçınmayan, devrimin ve partinin çıkarlarını her şeyin üstünde tutan, gerektiğinde canını bu uğurda esirgemeyen, teoriyi kavrayıp engin pratik ile birleştiren, pratikten öğrendiklerini teorileştiren, teoriden öğrendiklerini pratiğe döken, bilimsel şüpheciliğe sahip, sorgulayıcı ve araştırıcı, ve politikayı hayata geçirmede yaratıcı olan yoldaşlar yetiştirmeliyiz. Bu yönleri gelişmeye açık olan insanlarımıza görev vermekten çekinmemeliyiz. Ancak bu tip kadrolar sayesinde kitleler içinde kök salar, silahlı mücadeleyi geliştirir ve devrimi gerçekleştirebiliriz. Çünkü, ML-MZD bilimini kendine rehber edinen ve bu toprakta beslenen, somut durumun somut analizi sonucu doğru bir programa sahip olan partimiz, emekçi kitlelerin gerçek ve tek umudur. Sınıf mücadelesinin bu bereketli topraklarında

Devamı sf.12

PARTİMİZ TKP/ML'İN 18. KURULUŞ YILDÖNÜMÜNÜ

KOMÜNİST ÇOŞKUYLA SELAMLIYORUZ

Marks, 19.yy'da, "Avrupa sokaklarında bir KOMÜNİZM heyulası dolaşıyor" derken, komünizm idealinin artık kitleleri etkileyip, sardığını belirtiyordu. Marks, sınıf mücadelesinin bilinçle akıtılacağı yerin neresi olduğuna ve enerjinin nereye sevkedilmesi gerektiğine işaret ediyordu.

Marks ve Engels'in önderliğinde komünizm teorisi ve toplumların böylece anlaşırlığı; feysefe, ekonomi, siyaset tarih ve bir dizi alanda belli burjuva teoriler ile savaşıyordu. Burjuva teorilerine üst üste darbeler indirilirken, komünizm fikri dünyaya dalga dalga yayılıyordu. 1871'de Fransa'da Komünarların kaldırdığı mızraklar geleceğin proletarya iktidarının müştusunu veriyordu. Bu küçük süreli iktidar, büyük deneyimlere gebeliğini anlatıyordu. Ve 1917'de Rusya'da bu teori, Komünist Parti önderliğinde Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'yle ete kemiğe bürünüyor, artık can bulmuş, yaşayan, ispatlanmış ve peşinden Sovyetler Birliği Komünist Partisi önderliğinde sosyalizmin inşaası büyük bir coşkuyla tüm dünya ezilenleri tarafından selamlanıyordu.

II.Emperyalist Paylaşım savaşı. Sovyetler Birliği'ni, dünyadaki tek sosyalist kaleyi yıkmayı amaçlıyordu -bahi, emperyalistlerin birbirlerinin pazarlarını birbirlerini boğazlama pahasına sahip çıkma arzusuda dahil- Ancak, Stalin önderliğindeki SBKP tarafından emperyalistlere unutulmaz bir şamar vuruluyordu. Sosyalizmin kalesi korunurken, Avrupa'nın doğusu devrimler ve emperyalist haydutları kovalayan Kızıl Ordu'nun enternasyonal devrimci ruhuyla da çınlıyordu. Akabinde devrim rüzgarları daha doğudan, Asya'nın göbeğindeki 1 milyarlık Çin'den, Mao Zedung'un önderliğindeki ÇKP önderliğinde devrim perçinleşiyor ve sosyalist inşaa süreci başlatılıyordu. Emperyalistler yedikleri tokadın etkilerini taktik değiştirerek, fiili işgallerden, direk askeri müdahalelerden çok, ekonomik, askeri ve siyasi olarak geri ülkeleri kendi boyundurukları altına almayı hedeflediler ve bunda önemli başarıda kazandılar.

Dıştan, milyonlarca emekçinin kanına girerek fethedemedikleri sosyalist kaleyi, içten yıkmayı hedeflediler ve en ufak komünizm güzergahından sapmayı, burjuva yönelimi destekleyip, bunları körüklediler. Emperyalistlerin bunca kan akıtmalarına karşın beceremediklerini, 1956'da Kruşçev modern revizyonist kliğinin parti içinde yaptığı darbe ve tasfiye hareketleriyle becerilmiş oldu. Böylece tarih yeni bir döneme sahne oluyor; sosyalizmden geriye dönüş gerçekleşiyordu. Bu, zaten güçsüz olan Doğu Avrupa ülkelerindeki Demokratik Halk Cumhuriyetlerinde de hemen yankısını buluyor ve ardı ardına buralarda da geriye dönüşler, yani kapitalizmin yeniden restarasyonu başlıyordu. Fakat Doğu Rüzgarı batıyı alt etmeye devam ediyordu. Mao Zedung önderliğindeki ÇKP, ML-MZD'nin mücadelesini en amansızca vererek, modern revizyonizmin burjuva yüzünü ortaya sererek, sosyalizmin yaşaması mücadelesini veriyor, ve dünya proletaryasının ve ezilen mazlum halkların ve sömürge ulusların büyük desteğini alıyordu. Sb'de kapitalist restarasyon olayı yaşanırken Çin'de Büyük Proleter Kültür Devrimi yılları yaşanıyordu. Dünyayı sarsan bu yeni dalga ML'in bayrağını tekrar göndere çekerek, devrimin çoskusu hemen beklenen etkiyi yaratıyor ve 1968'ler fırtınasını dünyada esiyordu. Revizyonist, pasifist, oportünist, sadece adı KP olan yapılara altarnatif militan yeni KP'leri doğuyordu. Bu EPKD'nin estirdiği ideolojik rüzgarın ve Mao Zedung'un ML'e yaptığı nitel katkılarının bir sonucuydu. İşte, partimiz TKP/ML böylesi bir koşullar süreci içinde Türkiye Proletaryasının öncü örgütü olarak doğdu.

1920'de M.Suhpi ve yoldaşları tarafından Bakü'de kurulan TKP, o dönemin belli dezavantajlarıyla pekişen eksiklikleri olsada, esas hattı ML

yapısıyla mücadeleye atılıyordu. Ancak, kısa sürede Kemalistlerin komplo ve faşist tezgahlarına maruz kalarak ciddi darbeler yedi. Peşinden gelen önderlikler ise, revizyonizmin bulvarından bir türlü çıkamadılar ve 50 yıllık bir suskunluk ve revizyonist bataklıktan sonra TKP/ML doğdu.

1970'lerde dünyada yaşanan ekonomik bunalım, Türkiye gibi emperyalizme göbekten bağımlı ülkelerde daha da katmerli bir şekilde hissettirmesi ve bunun ürünü olarak siyasi bunalımın yoğun şekilde yaşanması kaçınılmazdır. Emperyalistlerin reçeteleri ve talimatları gereği tüm dünyada olduğu gibi Türkiye'de de uşakları aracılığıyla çıkar yol olarak askeri cuntalara başvurdular. 1971 12 Mart'ında yüzlerindeki parlamenter maskeyi bir kez daha atarak askeri faşizmi açıkça sergilediler. Her zaman olduğu gibi, esas olarak halkı hedef ve onların komünist ve devrimci teşkilatlarını esas aldılar ve partimizde dahil bütün devrimci teşkilatlar ağır kayıplar verdi ve yenilgi aldılar.

1968-70'li yılların başında, ülke sorununa ilişkin doğru çizgiye yakın olan TİİKP, eksik ve yanlış yanlarını giderme yerine, bunları daha da sistemleştirip reformist bir örgüt olup çıktı. TİİKP içinde ML bir muhalefet sürdüren İBRAHİM KAYPAKKAYA, bazı kadrolarıda yanına alıp, ideolojik mücadeleyi daha da sistemleştirerek, TİİKP'nin ıslah olmayacağına kanaat getirdikten sonra, önce, 1972 Şubat'ında, DABK kararları adı altında ortaya konan genel ilkelerle kopuşun adımları perçinlendi ve ardından TİİKP şefleriyle Söke'de yapılan tartışmalarda sonuç vermeyince; 24 Nisan 1972 günü, ML bir program etrafında TKP/ML'i kurarak, çeşitli milliyetlerden Türkiye proletaryasının partisinin kuruluşunu ilan ettiler. Artık bayrağın rengi kızıl ve ideolojik gıdası ML-MZD idi.

TKP/ML, Dünyada komünizme giden yolda ve bunun bilimine katkıları anlamında beş büyük usta olduğunu belirttiler. Bunlar, Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung'dur.

* TKP/ML, Stalin'in ölümünden bir süre sonra Kurşçev ve yandaşlarının darbesiyle KP iktidarını ele geçiren modern revizyonist kliğin SBKP'nin komünist niteleğini tasfiye ettiğini ve Sovyetler Birliği'nde geriye dönüşün adımlarının atılarak, kapitalist restarasyon başlatıldığını belirtir. Bu sürecin geldiği aşamada SB'nin sosyal emperyalist bir ülke konumuna dönüştüğünü bildirir.

* TKP/ML, ülkemiz sosyo-ekonomik yapısının yarı-sömürge, yarı feodal bir yapı arz ettiğini, yani emperyalizme ekonomik, siyasi ve askeri olarak bağımlı olup, burjuva demokratik devrimi gerçekleştirmeyerek feodalizmi tasfiye etmediğini, bu anlamda toprak devriminin gündemde olduğunun tesbitini yapar.

* TKP/ML, ülkemizin sosyal ve siyasal yapısı gereği ve emperyalizmin kırsal alanda denetiminin daha zor olacağı gerçeği ışığında, mücadelenin yöneliminin kırlık alanlardan şehirlere doğru gelişeceğine işaret eder. Devrimin yolunun uzun süreli halk savaşı ile silahlı mücadele verilerek iktidarı parça parça yıkıp, devlet otoritesinin çöktüğü bölgelerde Kızıl Siyasi Üslerin kurularak ve buralarda şehirlerde verilen mücadeleyle kaynaşıp birleşerek, şehirlerin düşürüleceğini ve böylece devrimin gerçekleşeceğini tesbit eder.

* TKP/ML, Kemalizmin burjuva ideolojisi ve ülkemizde aldığı biçimiyle faşizmin resmi ideolojisi olduğunu belirtir. Kemalistlerin başından beri faşist olduklarını, emperyalizme karşı verilen gövük anti-emperyalist mücadelede, daha savaş içindeyken emperyalizmle uzlaştığını açıklar.

* TKP/ML, ülkemizde birçok milliyetten insan yaşamasına karşın, bunlardan ulus olma niteliğine sahip Türk ve Kürt ulusları olduğunu, diğer milliyetlerin ulus olma özelliği taşımadığını belirtir. Kürt ulusunun ezilen bağımlı ulus olduğuna işaret ederken, UKKTH ile beraber, Kürt ulusunun isterse ayrılıp ayrı bir devlet kurma hakkına sahip olduğunu açıklar.

* TKP/ML tüm dünya halklarının kardeşliğini, tüm ulusal-sınıfsal çitlerin atılacağı, proletarya enternasyonalizmi ile donanmış, nihai hedefi komünizm perspektifiyle hareket eder.

* TKP/ML, Ülkemizde faşizmin sürekli olduğunu, parlamentonun faşizmi gizlemenin bir aracı olduğunu ve gerektiğinde burjuvazinin bu maskesini fırlatıp atabileceğini, bu bağlamda halkımızın gerçek kurtuluşunun silahlı mücadele ile olacağını ve bu mücadelenin, komprador

patron ağa-devletinin yıkılıp, yerine DHİ kurulana kadar devam edeceğinide ısrar eder.

* TKP/ML,devrimin üç silahı, Parti, Ordu, ve Partinin önderliğinde Halkın Birleşik Cephesinin gerekliliği ve önemini vurgulayarak, bunlarsız devrimin gerçekleşmeyeceği gerçeğinin üstüne basar.

* TKP/ML- Bağımsızlık, halk demokrasisi ve sosyalizim için mücadele yürütürken, nihai hedefi olan komünizm perspektifini korur ve bu güzargahta yürür.

TKP/ML'in kurucusu ve önderi İbrahim KAYPAKKAYA partinin kuruluşuna yol açan bu programatik görüşleri ortaya koyarak, bu perspektifle mücadeleye atılır. Ancak 12 Mart cuntası döneminin açık faşizm koşullarının ağırlığı, P.nin çok genç ve tecrübesiz oluşu ve bazı yapılan taktik hatalarla birleşince, ve üstüne Partimizin önderi İ.Kaypakkaya ve bir kısım önder kadro ya yitirildi ya da düşmana esir düşünce, partinin yenilgi alması kaçınılmaz oldu. Fakat kısa bir süre sonra tekrar toparlanan partimiz, bir dönem bölgesel faaliyet süreci yaşadıktan sonra, 1978 Şubat'ında yapılan I. Konferans'ı ile merkezi yapısına tekrar kavuştu.

1980'de 12 Eylül faşist cuntasının iktidara gelmesine karşı II.Konferansı'nı yapar. II.Konferans, parti tarihimizde özel bir yeri vardır. Çünkü UKH içindeki ideolojik ayrılıklarla hesaplaşma ve Enver Hoca dogmato revizyonizmini mahkum etme mücadelesinin verildiği ve mahkum edildiği bir konferans oldu. Partimiz 12 Eylül cuntasının yoğun saldırılarına rağmen mücadelesini hiç aksatmadı, ama ağır kayıplar ve Parti Genel sekreterimiz SÜLEYMAN CİHAN'ı yitirdi. Yenilgi ve ağır kayıplara karşın, silahlı mücadele açısından önemli bir ilerleme ve atılım yapıldı. Bütün revizyonist ve oportünist örgütlerin bir çoğu, bu süreçte mücadele sahnesinden geri çekilirken, partimiz bu süreçte mücadelesini durdurmadı, aksine nitel bir aşama olan silahlı mücadelesini aksatmadan sürdürerek, 150'yi aşkın kırda ve şehirde şehit verdi.

12 Eylül'ün ağır koşulları UKH içinde bulunduğu bunalım ile birleşince , ülkede esen teslimiyet ve tasfiyecilik rüzgarı partimiz içinede sirayet etti. II. MK içinde bulunan bazı dönekler tasfiyeciliğe baş vururken, bazılarıda partiden ayrılarak sol oportünizmin kucağına oturdu. DABK sonuncusuydu. Ancak, partimizi yaptığı III. Konferans, bu tür sapmalara karşı tam bir panzehir oluşturdu ve partimizin 12 Eylül sürecinde aldığı ağır kayıp ve yenilginin yaralarını sarmaya başladı ve ML-MZD'nin ışığında partimizi daha bilinçli, daha kararlı ve geçmiş hatalardan ders çıkarmış olarak mücadeleye atıldı. Silahlı mücadelenin geliştirilmesi ve yaygınlaştırılmasını partimizin önüne merkezi görev koyarak, partinin yönelimini doğru bir rotaya oturttu.

P.miz TKP/ML, hala gücünün zayıf olmasına karşın, sınıf mücadelesine önderlik etme ve silahlı mücadeleyi daha üst boyuta sıçratmak mücadelesi vermektedir. Partimiz layık olduğu mücadeleyi vererek kitlelerin kalbinde taht kuracak ve geniş kitleleri kucaklayacaktır. Bütün yoldaşlarımıza düşen görev; partimizin yönelimi doğrultusunda can bedeli mücadeleye atılmak, tüm enerjimizi silahlı mücadelenin geliştirilmesi doğrultusunda sferber etmektir. Partimizin devrimi gerçekleştirmesi ancak bu yönelim ile olacaktır.

* * *

merkezi görev..

ve militan bir ruhla eğitmesi ve yetiştirmesi demektir. Yeri geldiğinde bu insanlarımız, düşmanla çatır çatır savaşacaktır. Bir çoğu ordu içinde görev yapacaktır. Savaşçı ve militan bir ruh taşımayan bir KP, ülkemizde silahlı mücadele veremez ve yürütemez. Mao'nun deyimiyle; "her parti üyesi, her an silaha sarılıp cepheye gitmeye hazır olmalıdır."

Bugün merkezi görevin esas alanlarda icra edilmesi ve ilerletilmesi için şart olan gerilla birlikleri yetersizde olsa oluşturuldu. En acil görev, oluşan bu birlikleri çoğaltmak, çoğalması için ihtiyaçlarını (silah, teknik araç ve gereç vb.) karşılamak ve yeni alanlara açılmaktır.

* * *

kadrolar..

partimiz, daha nice İbrahimler yetiştirip kayıpetse de Türkiye devrimi toprağında, daha nice komünist önder yetiştirme kudretine sahiptir.

* * *

EGEMENLER KÜRDİSTAN'DA YENİ KATLİAMLARA HAZIRLANIYOR

2 Nisan'da yapılan Özal, İnönü, Demirel, Akbulut 'zirve'si, Faşist Türk devletinin Kürdistan'da yoğun bir saldırı ve kitle katliamına hazırlandığının göstergesidir. Faşist Türk devleti, Kürt köylülerinin üzerine binlerce ton bombalar yağdıracak, hatta kimyasal silah kullanımına bile gidecektir. Bu konuda ABD emperyalizminden de açık destek almıştır. Hakim sınıflar Kürt ulusal sorununu ciddiye almalarına rağmen, sorunu salt PKK'nın yürüttüğü gerilla savaşı olarak görüyorlardı. Ama bu sorun kitleselleşmeye başlayınca, kendileri açısından "işin şakaya gelir yanı yok" (Günaydın gazetesinin sürmanşet başlığı) diyerek 'yeni önlemelere' ihtiyaç duydular. Oysa bugüne kadar zaten yoğun askeri saldırılarla Kürt ulusal hareketini bastırmaya çalışıyor ve Kürt köylülerine katmerli baskı yapıyorlardı. Olağanüstü Hal, Özel kolordular, vurucu timler ile Kürt ulusal hareketine karşı önlemler' almışlardı. Ama bu baskı ve önlemleri yetmediğine göre, bundan vahşi saldırı ve 'önlemleri' ne olabilir ki? Bunun adı açıkça kitle katliamına baş vuracaklarıdır demektir. Bu baskılar salt Kürdistan'a yönelik olmayacaktır.Bu baskılar Tüm Türkiye'ye kapsayacaktır.

Toplu tutuklamalar, köy boşaltmaları, yoğun korucu sistemi, sokağa çıkma yasakları, hatta gazetelerin Kürdistana sokulmaması, (bugün bile, bu, birçok ilçede uygulanıyor), kimyasal silah kullanma, sınır aşırı askeri hareket, köylerin yoğun şekilde bombalaması, yeni 'önlemler' arasındadır. Ayrıca bu baskılara karşı ve Kürt ulusuna yönelik baskılara karşı gelişecek her hareketi ağır bir şekilde bastırmayı planlamaktadırlar. Bu nedenlede gazete patronlarının bu katliam ve baskıları desteklemeleri istenmektedir. İşçi sınıfına ve emekçilerin mücadelesine karşıda daha da sertleşecekler, sık sık sözünü ettikleri; 'insan hakları', 'demokrasi' lafları yine tekrarlanacak, ama halkımızın sırtına dipçik dayanarak. Kısacası sivil bir cunta dönemine koyu baskıcı süreci yaşanacaktır.

Kürt ulusu ilie ilgili haberlere sansür uygulanacağı gibi, devrimci-demokrat ve sosyalist legal basın üzerinde de baskılar daha da artacak ve kapatmalara kadar gidecektir. Egemenler, PKK hareketinin yenilmesi için faşist ordunun yanında koruculuk sistemini dahada geliştirecektir. Bugün bir çok aşireti bu doğrultuda kullanmaktadır. Zaten Siirt, Mardin,Adıyaman ve Hakkari'de yönetim aşiretlerin elindedir. Türk devletinden yana olan aşiretleri daha da güçlendirecek, devletten yana olmayanları daha da ezecek ve sürgünlerini hızlandıracaktır. Bu, feodalizmin yıkılmadan ulusal sorunun da çözülemeyeceğini gerçeğini görmeyenlere göstermektedir. (Bu konuları başka bir yazımızda geniş olarak ele alacağız)

Egemen sınıflar yoğun baskı ve katliamlarla Kürt ulusal hareketini kısmen gerilemelerde bu geçici olacaktır. Bunu egemenlerde çok iyi bilmektedir. Ancak onlar ABD emperyalizminin taktiğini uygulamaktadır. "Önce bastır, ez, sonra ufak-tefek hak verirsin" taktiğini izleyeceklerdir. Kürt ulusu üzerinde baskı ve verdiğiniz sürece, Kürt ulusunda ulusal mücadelesi varolacak ve sürecektir. Bundan hiç kimsenin şüphesi olmasın. Irak ve İran'daki kürt ulusal hareketleri defalarca yenildiler, ama yeniden güçlenerek mücadeleye atıldılar.

Egemenler, Kürt hareketinin bastırılması için, İran ve Irak'ta sorunlu ve onlarla karşılıklı anlaşma zeminı arayacaklardır. Çünkü, aynı sorun o ülkelerde yaşanmaktadır. Onların özellikle de Irak'ın TC.nin çağrısına karşılık vermesi için fazla bir neden yoktur. Öte yandan ABD emperyalizmide Kürt ulusal hareketin bastırılması için sahadadır. Bu Sosyal emperyalizminde bu katliam ve kardı bastırmalara ses çıkarmayacağı hatta destekleyeceği bir gerçektir. Şu anda kendisi bu tarz ilişkilerle fazla ilgilenmeyecektir. Her şeyden önce kendi imparatorluğu içinde önemli ulusal sorunlar vardır, onları bastırmakla uğraşacaktır.

Türkiye Kürdistanı'ndaki ulusal hareketin en büyük dezavantajı, Türk halkından yeterli destek alamamasıdır. Zaten, Kürt ulusal sorununu Türkiye devriminden ayrı ele almak en büyük yanlıştır. İran ve Irak'taki Kürt ulusal hareketlerinin mücadelesi yıllardır sürmektedir. Ancak bir türlü başarı kazanamadı. Bunun birinci nedeni onun uluslararası proletaryasının ve halkların hareketlerinin yanında yer almamasındandır. Bu nokta çok önemlidir. Yenilgileri salt hareketlerin burjuva önderliklerine ya da bazı zaaflarına bakarak değerlendirmek, eksik bir değerlendirmedir. PKK hareketinin küçükburjuva milliyetçi önderliğinin sorunu, Kürt halkının gerçek kurtuluşu sorunu olmayışından, ulusal bağımsızlığı esas almasından dolayı, Türkiyede yaşayan bütün uluslardan halkların ve proletarlerin birliğinden yoksun etmektedir. Bu proletarya hareketi açısından ulusal mücadelenin olmazsa yanıdır. Ulusal yanı ise, Türk egemen sınıfların Kürt ulusu üzerindeki baskı, asimilasyon ve bağımsız devlet kurma hakkını

gaspetmelerine karşı mücadele sürdürmeleridir. (buna ilerde değineceğiz)

Komünistler ve devrimciler, egemen sınıfların yeni baskı yasalarına ve özellikle Kürt ulusu üzerindeki daha da artıracakları baskı ve katliamlara karşı yoğun mücadele etmelidirler. Kürt ulusuna yönelik baskılara karşı çıkmayanlar, kendi halkının bağımsızlığına ve sosyal kurtuluşunada sahip çıkamazlar ve proletaryanın enternasyonal dayanışma ruhuna ihanet ediyorlar demektir.

Kürt ulusu üzerindeki baskı ve katliamların sürmesi, Türk ve diğer azınlık halklarında baskı altında olması demektir. Çünkü, "başka ulusları ezen ulus özgür olamaz." Türk proletaryası ve emekçileri özgür değildir. Çeşitli milliyetlerden Türkiye halkları, hem

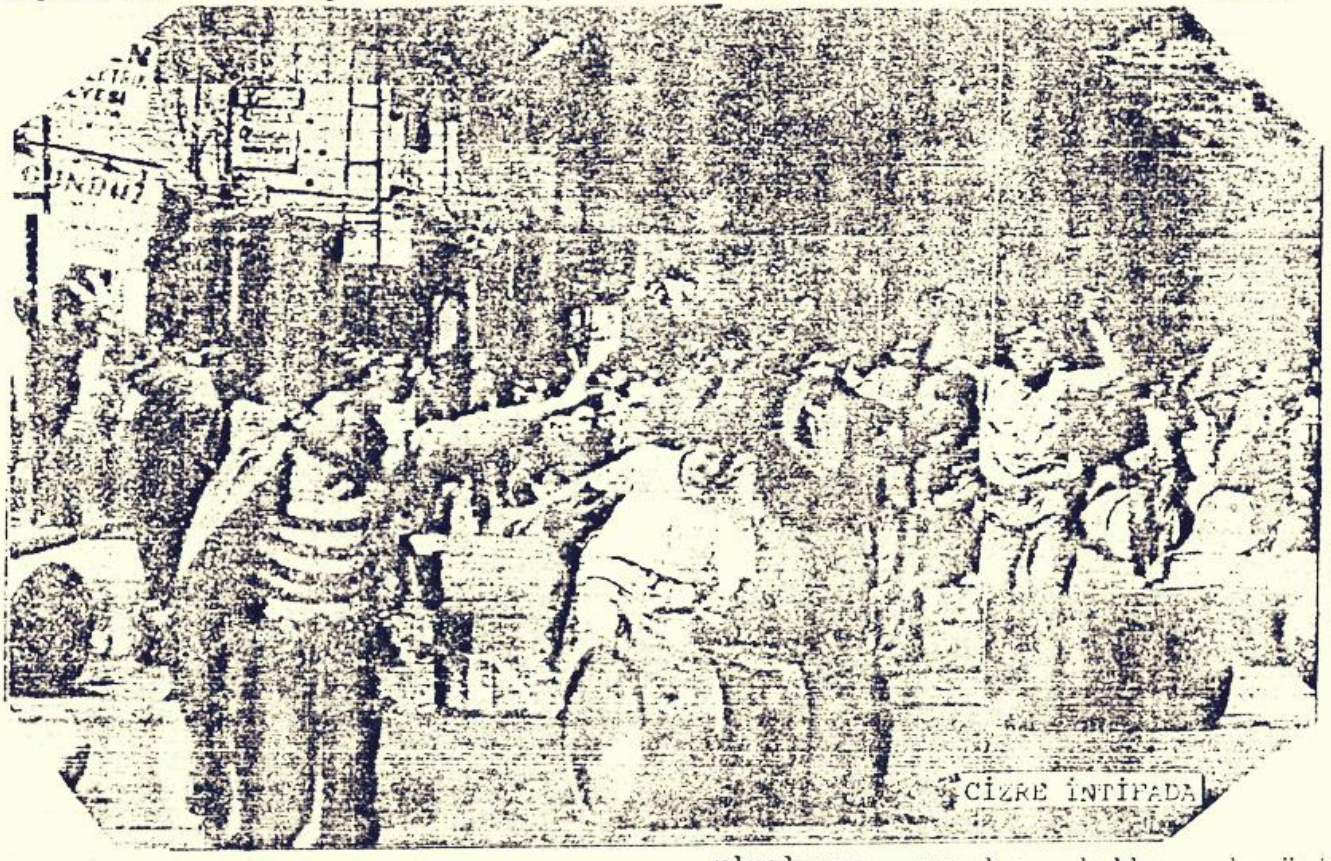

sınıfsal baskının kaldırılması ve hem de Kürt ulusu ve diğer azınlıklar üzerindeki ulusal baskıların kaldırılması için proletarya partisi önderliğinde ortak mücadele vermek zorundadırlar. Komprador burjuvazi ve toprak ağalarının faşist devleti yıkılıp, yerine, Demokratik Halk İktidarı kurulunca, hem Kürt ulusu ve diğer azınlık milliyetler üzerindeki ulusal baskılar kalkacağı gibi, bütün işçiler, emekçiler ve köylüler gerçek kurtuluşlarının ilk adımını atmış olacaklardır. Kürt ulusu o zaman isterse ayrılma hakkını serbestçe ve hiç bir baskı altında kalmadan, hiçbir engellemeyle karşılaşmadan kullanacaktır.

Biz komünistler, Kürt ulusu üzerindeki her türlü baskılara karşı savaştık ve savaşacağız. Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkını, bugüne kadar olduğu gibi, bundan sonrada kayıtsız şartsız savunacağız. Bu tavırımız, çeşitli uluslardan halkların ve proleterlerin kardeşliğini ve sınıf dayanışmasını pekiştirecektir. Kürt ulusunun üzerindeki baskılara karşı çıkmamak, demokrat olmayla bile bağdaşmayacağı gibi, ayrılma hakkını savunmamak proletaryanın devrim davasına ihanetle eşdeğer ve zarar verecektir.

Kürt ulusu, kendi burjuvazisi önderliğinde ayrıldığında, Kürt halkı ve emekçileri üzerindeki ulusal baskı kalksada, bu kez, kendi burjuvazisinin sömürü ve sınıfsal baskısı altında ezilecektir. Bu gerçeğe rağmen, ezilen ulusların ayrılma hakkı, komünistler tarafından kayıtsız şartsız savunulur. Bu, her ayrılmanın fiilen desteklenmesi anlamına gelmez. Ayrılmaları destekleme ve desteklememe, proletaryanın sınıf çıkarları ve devrimin çıkarları açısından bakılarak değerlendirilerek tavır belirlenir. Ayrılma istemleri eğer, proletaryanın sınıf çıkarlarına ters düşüyorsa, komünistler ayrılmayı desteklemez, ve he türlü zorla engellemelere karşı mücadele ederler.

Türk komünistleri, sürekli Kürt ulusunun ayrılma hakkının propagandasını yaparken, Kürt komünistleri birlik propagandası yapmalıdırlar. Kürt komünistleri ayrılmanın propagandasını yaptıkları zaman, Kürt ulusal

burjuvazisinin miliyetçi çizgisine kaymış demektir. Çünkü komünistler her türlü milliyetçiliğe karşıdırlar. Proletarya ve halkların ulusal çitler içinde örgütlenmelerine karşıdırlar. Türk komünistleri, ezen ulus şovenizmine karşı yoğun mücadele etmelidirler. Türk halkı üzerindeki Türk milliyetçiliğinin etkisini kırmak zorundadırlar. Türk komünistlerinin sürekliayrılma yönünde propaganda yapmaları, onları ezen ulus milliyetçiliğine götürmez. Bu bir çelişki gibi görünsede, sorunun özü, çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının birliğinin pekişmesine ve Türk şovenizminin yıkılmasına hizmet edecektir.

Türk egemen sınıflarının yoğun baskı ve katliama hazırlandığı şu günlerde, çeşitli milliyetlerden Türkiye işçi sınıfı ve emekçileri, köylüler, gençlik Kürt ulusuna yönelik baskıları direniş ve protestolarla, meydanlara dökülerek protesto etmeli ve aktif karşı koymalıdırlar. Bilmeliyiz ki; Kürt ulusu üzerindeki baskı ve katliamların artması, zulmün daha da azgınlaşması, sadece Kürt ulusu çerçevesinde kalmayacak, bütün ülke emekçilerini ve halkını kapsayacaktır. Bu nedenle egemen sınıfların yeni baskı yasalarına, Kürtistandaki örtülü Sıkıyönetime, demokratik hak ve özgürlüklerin kısıtlanmasına, kısacası egemenlerin tüm sömürü ve vahşetlerine karşı mücadele edelim. Sessiz kalmayalım

Nerede olursak olalım. İşte, fabrikada, okulda, tarlada, bürolarda, faşist Türk devletinin Başta Kürt ulusu üzerindeki baskı ve katlimalar olmak üzere, tüm vahşetine karşı ortak bir mücadele çeliştirelim, baskılara; genel grev, işgal, boykot ve sokak gösterileriyle karşı koyalım. Bu doğrultuda partimiz TKP/ML'nin verdiği silahlı mücadeleye katılıp aktif destek olalım.

'Demokratım' diyen, her insanı Kürt ulusu üzerindeki baskılara karşı mücadeleye çağırıyoruz. * * *

Olayları..

Bilinir ki, İKP, ülkenin hemen hemen en ücra köşesine az çok ulaşan, su taşıyan büyük bir kanalın binlerce evlerle, binlerce kitleye ışık olduğunu unutmamalıyız. Ve ben dahil, bizlerde üstü üzüe düşen payda dikkate alarak, bundan böyle gelecek hazırlama mücadelesine dört elle sarılmalı, bu yolda azami gayreti göstermeyi, dizi vurgulayarak, sizlere, bundan sonraki çalışmalarınızda üstün ve yaratıcı başarılar diliyorum.

"Birlik eleştiri daha yüksek birlik"

İNK Okuyucu-İstatistiği * * *

TKP/ML Merkez Komitesi
3.Toplantı Kararları'ndan

KIRLARDA ÖRGÜTSEL OLARAK BELİ NİLARDA YOĞUNLAŞMA VE AÇILMA POLİTİKAMIZ ÜZERİNE

MK'miz 3.toplantısında yoğunlaşma ve açılma politikası üzerinde ciddi olarak durdu ve partimizin izlenesi gereken politikayı açık ve net olarak ortaya koydu. Bu politika, partimizin içinde bulunduğu somut durum dikkate alınarak saptandı.

Somut koşulların somut tahlilinde dayanılarak tesbit edilmeyen hiçbir politika sosyal yaşamda hayat hakkı bulamaz. Her uygulanışında başarısız sonuçlar verir. Bugün, tesbit ettiğimiz örgütsel politika da kendi gerçeğimize dayanmakta ve sağlıklı gelişmemizi sağlayacağına inanmaktayız.

Partimizin durumunu iki noktada ifade edebiliriz: Birincisi; partimizin güçleri (tabanı) dağınıktır. İkincisi; partimizin gücü zayıftır. Bu anlamda partimizin bu gücüyle, fazla yere yayılmak saflayarak gücü dağıtma yerine, birkaç alanda yoğunlaşarak güçleri buralara seferber etme örgütsel politikasını uygulamak, en gerçekçi ve doğru bir politikadır.

Nedir bu politika?

Örgütsel yoğunlaşma, yani, partimizin bugün izlenesi gereken örgütsel politika yoğunlaşma olmalıdır. Yoğunlaşma; güçlerimizi dağıtmadan kırda ve şehirde esas alanlarda (ilçenin içinde de önemli yerlerde) toparlanak, böylelikle orralarda ayaklarımız üzerinde durabilecek hale gelmektir. Kırsal alanda yoğunlaşmanın pratik ifadesi; tesbit edilen bölgeye veya bölgelere kadro, savaşçı, silah, teknik araç gereç ve mali olarak aktarmaktır. O bölgede kitle ilişkisi siyasi ilişkileri geliştirmek, siyasal faaliyete önem vermek, ve asgari bir milis örgütlenmesi oluşturmaktır.

Yoğunlaşma döneminde güçlerimizi gelişigüzel ve sağa-sola dağıtmaya karşı çıkılmalı, bizi ilerletici ve sıçrama yaratarak geliştirici yönlerde gücümüzü seferber etmeliyiz. Yoğunlaşmak için tesbit ettiğimiz yerlerde, az bir güçle çok iş yapma, birçok görevi birden yerine getirme perspektifiyle hareket ederek, güçlerimizi verimli, inisiyatifli ve rasyonel kullanmalıyız. Yoğunlaşma politikası içinde kitlelerle geniş ve sağlam siyasi bağlar kurmak çok önemli ve gereklidir. Aksi halde yoğunlaşmanın pek bir anlamı kalmaz.

Yoğunlaşma döneminde kitleleri kazanma siyasetini izlerken, kitleleri siyasi olarak kazanmaya, onlara siyasal gerçekleri açıklamaya önem vermeliyiz. Bunun en iyi yollarından birisi yayın faaliyetidir. Gelişen olaylar karşısında sık sık bildiriler yayın dağıtmalıyız. Bildiriler vasıtasıyla binlerce kitleye bir anda siyasi olarak ulaşabiliriz. Gerilla ve silahlı eğitasyon/propaganda gruplarının tek bir

ve günlerce ulaşamayacağı kitleye bildiri ve broşürler vasıtasıyla kısa zamanda, olayların sıcağı sıcağına bir anda ulaşabiliriz. Olayın sıcaklığı geçtikten sonra kitleye gitmenin pek bir anlamı olmayacağı gibi, enerjiyi de kat kat fazlasıyla çarçur etmiş oluruz. Yayın faaliyeti elimizdeki güç ve imkanları en verimli ve rasyonel kullanmanın bir yoludur. Yayın faaliyeti, başka bir söylemle siyasal faaliyet ile silahlı faaliyet karşı karşıya konmamalı, birbirinin tamamlayıcısı, biri olmazsa diğerinin başarı kazanamayacağı kavranmalıdır. Silahlı faaliyetin siyasal faaliyetin bir üst biçimi, onun silahlarla yürütülmesi olduğu kavranmalı ve bu anlarda siyasal faaliyete önem verilmelidir. Kırsal alanda tek başına silahlı faaliyet kitleleri kazanmaya yetmeyeceği gibi, tek başına siyasal faaliyette kitleleri kazanmaya yetmeyecektir. Kitleleri silahlı mücadele içine çekmek için ikiside olmazsa olmaz olarak görülmeli ve sonuna bu perspektifle yaklaşılmalıdır.

Zayıf yönümüzü geliştirmek, ayaklarımız üzerinde duracak hale gelmek için kitlelerden yeni insanlar kazanarak sürekli taze kan almak, onların desteğini, yardımlarını kazanmak zorunludur. Bundanda ötesi, silahlı mücadelemizin kitleleri kazanmak ve onları bu mücadele içine çekmek için varlığını hiç bir zaman gölgede etmeden; yoğunlaşma politikası içinde, kitleleri kazanmak ve varolanları sağlamlaştırmak için dar bir alanda gücümüzü bölerek kitleler içine dalmak, yani, Mao'nun deyimiyle; "ağı geniş tutmak" gerekir. Yoğunlaşmak için tesbit edilen yerde az bir güçle geniş kitle çalışması yapmada yöntem bu olmalıdır. Düşmanla çatışmak veya düşmana saldırmak için ise, güçlerimizi toparlamalıyız. Yani, "ağı daraltırız." Düşmanla çatışmada güçleri bölmek bize daha güçlü darbe vurmasına yarar. Biz, güçlü düşman karşısında az bir güçle fazla dayanamayız, güçlerimizi koruyamayız, daha çok kayıplar alırız.

Örneğin 15 kişilik bir gerilla birliği, kitle çalışması yaparken üç gruba ayrılsa, aynı anda üç yerde birden kitlelerle siyasi faaliyete girmiş olur. kitle faaliyetinde güç bölmeden hareket edilirse, bölünerek, diyelim bir günde yapılacak iş, bölünmeden üç günde yapılacaktır. Bu da, hem zaman kaybına, hem de güçleri verimli ve rasyonel kullanmaya yol açar. Diğer yandan düşmanla uğraşırken de, bunun tam tersini yapmalıyız. Yani güçlerimizi biraraya toplamalıyız. "Gerilla savaşında 'düşmanın küçük bir birimine darbe vurmak için büyük bir kuvveti bir araya topla' ilkesi , arazideki harekatta, temel bir ilke olarak kalmaktadır." (Mao)

Gerilla birliklrimizin kitle çalışması yapma görevi de olmakla birlikte, esas görevi savaşmaktır. Gerillaların, enerjilerinin ve zamanlarının esasını kitle çalışmasına ayırmaları yanılış ve zararlıdır. Bu, gerillaların esas fonksiyonlarını oynamaması demektir. Şimdiye kadar bu, bizde tam tersi oldu. Gerilla birlikleri parti faaliyetine ve randevulara koşturdular. Dolayısıyla, esas fonksiyonlarını oynayamadılar. Artık bu değişmeli ve değişecektir. Çalışma bölgelerinde ordu ve parti faaliyeti ayrışmalıdır. (Bunun adımları atıldı.) Kitle çalışması ve ajitasyon/propaganda faaliyetlerinin esas yükünü parti örgütü üstlenmelidir. Bölgede ajitasyon/propaganda faaliyetlerinin esas yükünü parti örgütü üstlenmelidir. Bölgede ajitasyon/propaganda faaliyetlerini daha sık, sistemli ve daha yoğun sürdürebilmek için silahlı ajitasyon/propaganda grupları oluşturulmalıdır. Böylece ajitasyon/propaganda yapılacağı zaman gidilecek yerlere gerilla grupları, esas görevini bırakarak veya zamanının esasını ayırarak gitmiş olur. tüm bu işleri yürütmek ve rayına oturtmak güç işidir. Ortaya konan perspektif doğrultusunda atılan pratik adım, süreç içinde rayına oturtulmaya çalışılmalıdır.

Bugün bir yandan yoğunlaşma politikasını uygularken, diğer yandan açılma siyasetini izlemeliyiz. MK III. Toplantısı'nda, "yoğunlaşma ve yoğunlaşarak açılma" siyasetini belirlemiştir. Dolayısıyla içinde bulunduğumuz koşullarda ve önümüzdeki süreçte uygulanacak politika bu olacaktır.

Açılma bir siyasettir. Gerilla faaliyetinin savaş alanını genişleterek, buralarda kitle kazanma ve düşmanla daha çok alanda ve daha sık sıcak temas içine girerek araziyi kontrol etme ve gidarek ona hakim olma mücadelesinin siyasetidir. Açılma sorununun bu yönü, özellikle iyi kavranmalıdır. Açılma, coğrafi olarak bir yerden bir başka yere gitmek değildir. Bu gidiş siyasal bir amaç taşımaktadır. O amacı gerçekleştirmek için açılma yapılmaktadır. Dolayısıyla açılma yapılırken amacın yerine getirilip getirilmemesi, açılmanın başarılı olup olmamasını belirleyecektir. Demek ki, açılma siyasetimizin başarısını değerlendirirken, "ta hereden nerelere kadar gittik" biçiminde bir yaklaşım içine girilmeyecek, sorunun siyasi özüne bakılacaktır.

Yoğunlaşarak açılma siyasetinin pratik anlamı; tesbit ettiğimiz bir veya birkaç bölgede, yoğunlaşma ve burayı üs olarak kullanarak veya burayı temel dayanak yaparak, diğer tesbit ettiğimiz bölgelere açılmak, açılan bölgelerde yeniden yoğunlaşmak ve dalga dalga halkayı genişletmek... İşte, sorunu böyle kavramalı ve uygulamalıyız.

Şimdiye kadar partimiz, esas olarak Dersim'de faaliyetlerini yoğunlaştırdı. Ondan sonra ise, Dersim dışındaki çalışma bölgelerinden çekilerek (veya çekilmek zorunda kalarak) Dersim ve çevresinde faaliyet yürütmeye başladı. Bugün,artık, esas Dersim dışındaki diğer çalışma bölgelerine (hem de Dersim'den çok daha gerekli ve esas olan) açılmak, oralarda faaliyetlerimizi yoğunlaştırmak, oralara yerleşmek zorundayız. Aksi halde gerilla mücadelesinin geliştirilip yaygınlaştırılması ve düşmana darbeler vurularak üstünlük sağlana yönünde, fazla bir şey yapamayız. Bu, gün kadar açıktır. Tüm yoldaşlar bu gerçeği görmeli ve kavramalıdır.

Dersim'den diğer tesbit ettiğimiz yerlere açılma siyasetini uygularken, özellikle bir noktayı vurgulamak istiyoruz: Şimdiye kadar, Dersim'de çalışmaya ağırlık vermemizden, buranın halkıyla kolay ilişki kurabilmemizin kolaylığından sıyrılıp,

devamı sf.23

YORUM

KÜRT ULUSAL HAREKETİNA PROLETARYANIN YAKLAŞIMI

Kürt halkı, yıllardır zulümden başka bir şey görmediği faşist Türk devletine, kitlesel direnişlerle karşılık verdi. Önce Nusaybin-Silopi, sonra Cizre halkı sokaklara dökülerek, ulusal baskılara karşı başkaldırdı, özgürlük şiarları attı. Ve bu mücadele Mardin ve Diyarbakır ilçeleri ile Batman'da esnaf kepenkleri kapatarak karşılık verdi. Bu olaylar Türk egemenlerinin paçalarını tutuşturdu ve hepsini bir potada birleştirdi.

"Kahrolsun faşist Türk devleti", "Yaşasın Kürdistan diye bağıranlar, Türk egemen sınıfların Kürt ulusu üzerindeki vahşetlerine karşı geriye dönülmez ve durdurulamayacak olan bir mücadeleyi müjdeliyordu.

İşte egemenleri korkutanda buydu.. Mücadelenin kitleselleşmesi ve Kürt gerilla hareketine kitlelerin sahip çıkmasıydı. Egemenleri bir potada "zirve'ler adı altında bir araya getiren ve yeni katliam ve baskı yasaları çıkartmaya zorlayan bu hareketlerdi.

Kürt ulusal hareketinin kitleselleşmesi, Türk devletine karşı ulusal temelde de olsa sokaklara dökülmesi, Türkiye devrimci hareketi açısından da olumlu bir gelişmedir. Sınıf mücadelesinin gelişmesini daha da kamçılayacaktır. Çünkü, Kürt halkının ayağa kalkması, diğer kesimleride etkileyecektir. Bu içiçe yaşamanı bir olgusu olduğu gibi, baskıların her tarafta benzer şekilde olması, bütün emekçilerin yoğun baskılar altında yaşamaya zorlanması, ulusal ve sınıfsal hareketi aynı cephe içine itmektedir. Sınıf hareketi doğru bir politika izlediği taktirde, ulusal hareketin bu direnişinden sınıf hareketinin gelişmesi doğrultusunda yararlanabilir ve yararlanmalıdır.

Bugün kürt ulusal hareketi ilerici bir rol oynamaktadır. Proletarya hareketinin düşmanı olan faşist Türk devletine karşı mücadele etmekte, ona darbeler vurmaktadır. Faşist türk devletinin her cephede zayıflaması, sosyal kurtuluş mücadelesinin çıkarına ve onu geliştirecek bir durmdur. Bu nedenle, PKK'nın yürüttüğü Kürt ulusal hareketi, sınıf hareketinin düşmanı değil dostudur. Ulusal hareketin, Proletarya hareketine karşı niyeti ne olursa olsun, bu objektif bir durumdur ve proletarya hareketi bu durumdan iyi yararlanarak, Faşist Türk devletine karşı mücadele cephesine daha da geliştirmelidir.

Kürt ulusal hareketi, ABD emperyalizmine de darbe vurmaktadır. ABD emperyalizmi, Türk egemenlerinin zayıflamasını istememekte, ona Ortadoğu'da yeni görevler vermekte ve buna hazırlamaktadır. Türk devletinin bölgede zayıflaması halinde, emperyalizmin Ortadoğu'ya yönelik planlarını ve yaptırımlarını aksatacaktır. PKK'nın sürdürdüğü harekt ise, bugün açısından ve bugünkü konumuyla ABD emperyalizminin planlarını aksatmakta, daha da gelişirse hepten aksatacak bir konumdadır. İşte, ABD emperyalizmi bu nedenle, son 'zirve'de etkisi olmuş ve Kürt ulusal hareketinin 'ne pahasına olursa olsun' bastırılmasını desteklemiş, yeşil ışık yakmıştır. ABD emperyalizmi Ortadoğu'da, Suriye, İran, Irak ve Libya'nın başlarının ezilmesinden, en azından ABD'nin çıkarlarına dokunmamalarını istemektedir. ABD'nin bölgede ise, bir numaralı bekçi köpeği İsrail'dir. İsrail'in ise, bu saydığımız ülkelerle barışık değil, tam tersi heran savaşma durumları vardır. ABD, ikinci bir İsrail olarak Faşist Türk devletini ortaya sürmeye çalışıyor.

PKK'nı ABD emperyalizmine dabe vurması, emperyalizmin oyunlarını bozması açısındanda proletarya hareketinin çıkarlarınadır. Bu konjektürde de proletarya hareketinin müttefikidir. Örgütün niteliği ne olursa olsun (bu her hani bir hareket değil, ulusal bir harekettir) objektif olarak sosyal kurtuluş mücadelesinin çıkarlarına hizmet etmektedir. Gelişen bu durumlar, ulusal ve sosyal kurtuluş hareketini aynı cephede yer almasını sağlamıştır. Bu objektif bir gerçeklik olmasına rağmen, bunu somut pratikte de pratik bir olgu haline getirmek gerekir. Tabi, bu, tek yanlı bir sorun değil, ulusal hareketin de komünist harekete karşı yaklaşımı önemlidir.

Proletarya hareketi, düşmana karşı mücadele cephesini genişletmek için, aynı düşmana karşı savaşanları kendi cephesi içinde görüp ona göre sorona yaklaşmalıdır. Düşmanımızın düşmanlarının çoğalması ve bizim ise, dostlarımızın, yani düşmanımıza karşı savaşanların çoğalması, proletarya hareketinin çıkarlarınadır. Genelde, emeperyalizme karşı olan tümulusal hareketler proleter dünya devriminin dostudur. Kürt ulusal hareketide emperyalizme darbe vurmaktadır. Bu anlamda da proleterya devriminin

müttefikidir.

Kürt ulusal hareketinin komünist harekete yaklaşımı önemlidir. Komünist harekete karşı geçmişteki olumsuz tavırlarını terk etmiş gözükmektedir. Bu konudaki tutarlılığına ne derece güvenilir onu zaman gösterecektir. Komünist hareketi dost görmeyen, komünistlerin çalışmasına darbe vuran ya da onların çalışmalarına kendi çalışma alanlarında müsade etmeyen bir ulusal hareketin 'demokrat'lığı tartışılacağı gibi, komünistler, bu tür hareketlerle aynı cephede savaşsada, ulusal kurtuluş hareketini aktif olarak desteklemeleri mümkün değildir.

Lenin yoldaş bu konuda şunları söylüyor:

"... biz, sömürge ülkelerin burjuva kurtuluş hareketlerini, ancak bu hareketler gerçekten devrimci oldukları taktirde, bu hareketlerin temsilcilerinin o ülkelerdeki köylülüğü ve sömürülen geniş kitleleri, devrimci bir ruhla örgütlendirmemize engel olmadıkları taktirde desteklemeliyiz ve destekleyeceğiz" (ÜKKTH, sf. 235)

Ulusal hareketin desteklenmesi sorunu, komünistlere karşı aldıkları tavır önemli bir mihenk taşı oluşturmaktadır. PKK'nın bugüne kadar bu davranışını görmedik. Son zamanlarda eski tutumlarını terk ettiklerini söyleseler de, geçmişi hatalı gördüklerini açıklamamışlardır.

Durum bu olduğuna rağmen, ulusal hareketin desteklenmesi ile, eylem birlikleri ya da çeşitli geçici ittifaklar sorunu ayrıdır. Bunlar biribirine karıştırılmamalı ve karşı karşıya getirilmemelidir. Şu anda desteklediğimiz yön, ulusal hareketin demokratik muhtevasıdır. Öte yandan Türk devletinin Kürt ulusal hareketine karşı saldırılarına ise karşıyız ve aktif olarak ona karşı savaşıyoruz ve savaşılmalıdır.

Bütün bunlara karşın, bugün sürmekte olan Kürt ulusal hareketi "devrimci-ulusal hareket" özelliğinden çok, "burjuva demokratik" bir özellik göstermektedir. Ortak mücadele yerine, kendi ulusal burjuvazisinin çıkarları gereği, ulusal devlet olmayı esas alan bir hareket kuşkusuz burjuva demokratik bir harekettir. Lenin yoldaşın dediğide budur:

"Kuşkusuz, her ulusal hareket, ancak burjuva demokratik bir hareket olabilir" (age. sf. 234)

Konumuz ulusal hareketlerin tarihsel bir değerlendirmesi olmadığından bunu kısa geçiyoruz. Ulusal hareketler içinde devrimci özde barındırsada bu oldukça zayıftır. Ve ulusal hareketler emperyalizmle ya da gericilikle uzlaşmaya yatkındırlar. Onlar, proletaryanın sınıf çıkarları gereği hareket etmediklerinden ve hareket noktaları bu olmadığı için, kendi ulusal çıkarları o an neyi gerektiriyorsa onu yapar. Bugün açısında PKK'nın her hangi bir emperyalist ülke ile direk bir ilişkisi ya da her hangi bir emperyalist ülke il e ilişkisi olmamasına karşın, yarın olmayacağı anlamına gelmez. Proleter hareket bütün bunları dikkate alarak soruna yaklaşır. Ulusal hareketle, eylem birliklerine ya da geçici ittifaklara gidilirken, sorunun özünü bu oluşturmaz. İçinde bulunan koşulda, proleter hareketle aynı düşmana karşı savaşması ve proleter harekete dostça yaklaşması önemlidir. Proleter hareketin burjuvaziye karşı savaşımını köstekleyici değil, geliştirici ya da proleter harekete karşı savaş içinde olmaması, onun savaşçı güçlerine karşı yıpratıcı olmaması önemlidir. Ulusal hareketten proleter hareketi elbette aktif olarak desteklemesini isteriz. Bu ancak devrimci niteliğe sahip olna bir ulusal hareket için geçerlidir. Ama, bunu her ulusal hareketten beklemek ya da ondan tutarlı bir demokratizm beklemek, proletarya açısından saflık olur. Proletr hareket her koşulda kendi bağımsızlığını korumak zorundadır. Bundan taviz verdiği anda ölümü demektir. Bu bağımsızlık; ideolojik, siyasi ve örgütsel bağımsızlıktır.

Bir ulusal hareket ile ortak cephede ya da eylem birliği veya itifak içinde olunması, o ulusal hareketin tüm özlemlerini desteklendiği anlamına gelmez. Desteklenen olğu, ayrılma hakkıdır, ayrılmanın kendisi değildir. Ulusların kendi kaderini tayin hakkını savunmak, ayrılmayı "mutlak" olarak desteklemek anlamında değildir. Proletarya bu tavrından taviz vermez. Proletarya aynı ülkede yaşayan bütün ulusların tek bir proleter parti altında birleşip mücadele etmesini savunur. Eğer ayrılma sorunu proletaryanın çıkarına ise destekler, çıkarına değilse desteklemez. Bu mücadelenin seyri içinde ortaya çıkacak bir durumdur.

Bugün Kürt ulusal hareketiyle proletarya hareketi aynı düşmana karşı, değişik amaçlarla (partimiz TKP/ML sınıfsal, PKK ulusal) mücadele

vermelerine karşın, resmen oluşturulmuş bir cephe içinde değil, objektif olarak böyle bir görünümdedir. Zaten hemen bir cephenin kurulmasıda sözkonusu değil. Bu mücadelenin seyrine bağlıdır. Ahcak, bugünkü aşamada eylem birlikleri söz konusu olabilir.

Proletarya hareketine önemli görevler düşmektedir. Savaş gücü zayıf, ancak ulusal hareketten daha fazla bir avantaja sahiptir. O da bütün uluslardan halkın ortak mücadelesini savunması (yani sınıfsal), ayrıca ülkenin her yanında örgütlenme ve mücadele olanakları ve koşullarının yanında böyle bir perspektif ile hareket etmektedir. Bu avantaj küçümsenecek bir olgu değildir. Proletarya hareketinin savaş gücünün bugün açısından zayıf olması, dezavantaj oluşturmasına karşın, soruna kısa vadeli yaklaşmamalı ve silahlı mücadelenin gelişmesi için var olan olumlu yönelimde tavizsiz ve sebatla yürümelidir. Devrim birkaç günlük bir sorun değil, uzun süreli bir savaş sorunudur. Ülkemiz gerçekleri ve ülkenin içinde bulunduğu konjonktür gözönüne alınırsa bu gerçek daha iyi görülecektir.

* * *

İKK YAZI KURULU'NUN AÇIKLAMASI:

Yoldaşlar;

İKK'nın kitlelerin devrimci ve komünist sesi olması için, okuyucuların desteğine ihtiyacı vardır. Her İKK okuyucusu bir "İKK Muhabiri" olarak çalışmalı, yurdunu her yanından haberler göndermelidirler. Özellikle işçi sınıfı içinde çalışan yoldaşlar bukonuda oldukça eksik davranıyorlar. İşçiler ile ilgili, grev, direniş, sendika vb. haberler gönderilmeli, işçi sınıfı içindeki çalışmamızın daha iyi nasıl yürütülmesi konusunda tecrübe ve önerilerini aktarmalıdırlar.

Kırsal alnada çalışma yapan parti organlarıda bu konuda üzerlerine düşeni yapmalılar, İKK'da açmayı düşündüğümüz "Gerila Günlüğü" köşesi ile ilgili yazı ve tuttukları günlükleri göndermelidirler.

Gençlik, memur, esnaf ve diğer tüm emekçiler ile ilgili geniş haber ve yorumlar bekliyoruz

Ayrıca, karikatür, resim, resim arşivleri gönderilmesi bizleri sevindirecektir.

İKK, yalnızca örgütlü kesimlere değil, tüm kitleye ulaştırılmalı, her yoldaş sendikalara, işçi adreslerine, çeşitli kitle kuruluşlarına ve yayın organlarına İKK'nın çıkan sayılarını göndermelidir. İKK, dar bir çevrede kalmamalı, kitlenin gözü, kulağı ve yönlendiricisi olmalıdır. Kitleler, İKK'nu dörtgözle beklemelidir. Bunun içinde bütün yoldaşlar ve okuyucularımız üzerlerine düşeni yapmalıdırlar. İKK'nun örgütleyici ve yönlendirici fonksiyonu kesinlikle gözden ırak tutulmamalı. Bütün yoldaşlar, İKK'nun en geniş kitlelere ulaştırılması için çalışmalıdır.

İKK'da, "OKUYUCU KÖŞESİ" açtık. Bundan sonra okuyucularımızın mektuplarına gücümüz oranında yer vereceğiz. Eleştiri ve önerilerinizi bekliyoruz. Mektuplar kısa ve öz olursa seviniriz. Ayrıca mektuplar daktilo ile yazılıp gönderilmesi her açıdan olumlu olacaktır.

İKK'da, "DİRENENLER ANLATIYOR" köşesi açmayı düşünüyoruz. Bu köşe, polis ve cezaevi tavırlarının nasıl olması gerektiğini içerecektir. Bütün okuyucularımız başından geçen bu tür sorunları iletmelidir. Bu, polise düşen insanlara güven verecek ve önemli bir deneyim kazandıracaktır. Özellikle polise düşen yoldaşlardan bunu bekliyoruz. Yazılar, polisin işkence yöntemlerini, devrimcilerin işkencelere karşı direnmesi için nasıl davranmaları gerektiğini irdelemelidir.

Şehit olan tüm yoldaşlarımız ile ilgili anı ve onların mücadelesini anlatan mektuplarınızıda bekliyoruz. Her ölen yoldaşın boşa ölmediğini ve onların mücadelesini bayraklaştırmak ve kitlelere kazandırmak için bu gereklidir. Şehit düşen yoldaşlarımız ile ilgili mücadele anılarınızı (resimleri de varsa ve gönderilirse daha iyi olur) iyetirseniz seviniriz. Amaç, onların mücadelesini kitlelerin elinde birer mücadele meşalesi yapmaktır.

Parti Merkez Komite'mizin açmış olduğu "BİR SİLAH BİR GERİLLA, BİN SİLAH BİN GERİLLA" kampanyası ile ilgili haberlerede yer vereceğiz. Her okuyucumuz, kampanyaya ne gibi katkıları oldu, kitleler tarafından nasıl karşılandı, ve daha iyi yürütülmesi için neler yapılmalıdır? gibi öneri ve çabalarınızı bekliyoruz. Yaptığınız bağışların yayınlanması kitlelere cesaret ve güven verecektir. Haberlerinizi bekliyoruz.

Daha iyi, daha içerikli, daha düzenli İKK sunmak amacıyla mücadelenizde başarılar dileriz. İKK YAZI KURULU

AÇIKLAMA

YOLDAŞLAR;

Parti amlemi 3. Konferans kararları doğrultusunda değişitirilmiş ve orak-çekiçe bitişik olan kızıl yıldız, orak-çekiç'in az ilerisinde yer almıştı. Ancak, bugüne keder çıkan yayınlarda, parti amlemi yeni şekli ile değil, hala eski şekli ile çıkmaktadır. Yurtdışında ya da merkezi basımın dışında, basım yapılan yerlerde hala parti amlemi yanlış basılıyor. Bu yanlışlığa ve karışıklığa bir son vermeliyiz. Bundan sonra parti amleminin doğru basımına önem gösterilmeli, kesinlikle yanlışlık yapılmamalıdır. Parti amlemi yanlış basılan yayınlar, amlem düzeltilmeden dağıtılmamalıdır.

Amlemin doğru şekli İKK'nın 89. sayısında basılan gibi olmalıdır. Doğru şekli budur. Merkezi basım dışında İKK ya da Komünist basan parti organları buna dikkat etmeli ve orjinallerini mutlaka yanlarında bulundurmalıdırlar.

Nisan 1990

MK-SB

KİTAP KÖŞESİ

"ADRESSİZ SORGULAR" (Yaşar Ayaşlı)

TİKB davasının polis sorgulamalarını "Adressiz Sorgular" adı altında derleyen Yaşar Ayaşlı, Türkiye devrimine önemli bir hizmette bulunmuş oldu. Adressiz Sorguları, herkes okumalıdır. Özellikle devrimci mücadele içinde yer alanların mutlaka okuması gerekir. Her şeyden önce, poliste devrimcilerin tavırlarının nasıl olması gerektiğini, polisin sorgulama ve işkence yöntemleri canlı bir şekilde gözler önüne serilmektedir. Düşmanın en güçlü olduğunu sandığı işkencehanelerde, yenilişinin aynı zamanda direnen devrimcilerin düşmanı en güçlü alanında yendiğinin öyküsüdür.

Adressiz Sorgular, işkencede direnenlerin somut belgelerle ortaya konan öyküleridir. Aynı zamanda, işkence karşısında çözülmeyi 'normal' göstermeye çalışanlara iyi bir yanıttır.

Bu kitabı bütün yoldaşlar okumalı ve çevresine okutmalıdır. Her devrimcinin el kitabı olmalıdır. Okumakla kalınmamalı, devrimcilerin işkencehanelerindeki direnişleri örnek alınmalı ve işkencehanelerde pratiğe geçirilmelidir.

DEVRİM ŞEHİTLERİNİ ANIYORUZ

İsmail HANOĞLU

İsmail HANOĞLU yoldaş, 20 Nisan 1978'de İstanbul Şişli'de bir faşisti cezalandırdıktan sonra, eylem yerinde pusu kuran faşist katillerce öldürüldü.

İsmail yoldaş partimizin değerli kadrolarından biri idi. O, tüm yaşamını Partiye, halka ve devrime adamış örnek komünistlerden biriydi. Hiç bir özveriden kaçınmadığı gibi, partimizin verdiği tüm görevleri en iyi şekilde yerine getiren ve getirmeye çalışan bir partiliydi.

Bir süre gençlik içinde çalıştıktan sonra, işçi sınıfı içinde İstanbul anadolu yakasında çalışmaya başladı. Ölümüne kadarda bu alanda aktif olarak profosyonel çalışmasını sürdürdü.

İsmail Hanoğlu mücadelemizde yaşıyor, yaşayacak.

* * *

"BİR SİLAH BİR GERİLLA
BİN SİLAH BİN GERİLLA"
KAMPANYASINA KATIL-DESTEKLE
KİTLELERE ULAŞTIR

MARKSİZM-LENİNİZM VEMAO ZEDUNG DÜŞÜNCESİNİ REHBER EDİNMİŞ PARTİMİZ TKP/ML'İN IŞIKLI YOLUNDA İLERLEYEN TİKKO'NUN YÜRÜTTÜĞÜ GERİLLA SAVAŞININ İHTİYAÇLARINI KARŞILAMA KAMPANYASINA KATIL'

"BİR SİLAH BİR GERİLLA, BİN SİLAH BİN GERİLLA" ŞİARINI BAYRAKLAŞTIR

Devrimciler, Demokratlar, Yurtseverler
Yoldaşlar;

Partimiz TKP/ML, bugün, en acil görev olarak; Kızıl Siyasi İktidarlar için Gerilla Savaşı'nın ihtiyaçlarını, bunun içinde ise, silahlanma sorununu asgari düzeyde de olsa çözmeyi tesbit etmiştir. Bu sorunu, çözmeye az da olsa yardımcı olacağı düşünüldüğü için; "GERİLLA SAVAŞININ İHTİYAÇLARINI KARŞILAMA" kampanyası başlatmış bulunmaktadır. Başlatılmış olan böyle bir kampanya ile gerilla savaşının silah ve teknik araç-gereç ihtiyacını, az da olsa çözmeyi hedeflerken, aynı zamanda, örgüt içi ve çevresinde, merkezi görevin ne olduğunu ve nasıl yürütülmesi gerektiğini kavratmayı hedeflemektedir. parti içi ve çevresi açısından sorunun esas yanını da bu siyasi yan oluşturmaktadır.

Silah sorunu, silahlı mücadeleyi esas almış bir örgüt için, devrimin başından sonuna kadar var olacak olan temel bir sorundur. Temel bir sorun olduğu gibi ihtiyaç oranında karşılanması da hayati bir önem taşımaktadır.

Savaş politikası tesbit ediltikten sonra, o politikanın pratikte fiilen yürütülmesi, silah ve teknik araç-gereçe bağlıdır. Silah olmadan silahlı mücadelenin yürütülmesi mümkün değildir. Silah olmadan da, çok yetersiz silahlarlada mücadele yürütülür. Yürütülmez denemez. Ama ne pahasına! Komünist bir örgüt, düşmanla dişe diş savaşmanın gerekliliğine gerçekten inanmış bir örgüt, 'silah yok' veya 'yetersiz' diye, savaşı sürdürmemezlik edemez. Yapması gereken, hem savaşa devam etmesi hem de silah temini için en başta doğru bir politikaya sahip olması, ondan sonra ise, bu politika doğrultusunda silah sorununu çözmeye çalışmasıdır.

Partimiz, silah sorununu, esası düşmandan ele geçirerek çözme siyasetini savunmaktadır. Bunun için çaba sarfetmektedir. Ancak, bugünkü gücü, bu sorunu kısa zamanda bu şekilde çözmeye yetmemektedir. Düşmandan silah ele geçirmek zaman ve güç sorunudur. Taktik açıdan düşman oldukça güçlü, biz ise zayıfız. Bugün açısından, silah sorununu, kısa zamanda geçici olarak çözmek için silahlanma siyasetini şöyle uygulamak zorundayız: Hem düşmandan ele geçirme, hem de parayla satın alma. İlk etapta ise, parayla satın almamız gerekmektedir. Bu siyaset geçicidir ve bugünkü durumumuza tamamen uygundur.

Niçin Böyle?

Eldeki mevcut güçle düşmana saldırıp almak, sık sık eylem yapmayı gündeme getirir. Gerilla bölgelerinde düşman oldukça güçlü, eskisi gibi değil, eski güçlerine yeni yeni takviye yaptı. Karakolları, yeni teknik araç-gereç ile donattı, yani fiziki önlemler aldı. Bu durum karşısında mevcut gücünüzle, düşmana saldırıp imha ederek almanız çok zor. Düşmanın zayıf yanlarını, değişik zaman ve yerlerde yakalayıp saldırmak ise, zaman sorunudur. Dış bölgelere gitmek ve eylem hazırlamak ise, çok zaman alıyor. Eldeki az sayıdaki kadroyu da koruyarak açılma ve gelişme siyaseti izlemek zorundayız. Dolayısıyla tüm bu durumlar karşısında daha dikkatli ve temkinli olmak ve hareket etmemiz gerekiyor.

Partimiz TKP/ML, halka dayanma ve kendi gücüne güvenmeyi ilke edinmiş bir partidir. Bununla birlikte, kardeş halklardan, dost sınıflardan ve komünist, devrimci ve ilerici örgütlerden gelen ve gelecek olan destek ve yardım enternasyonalist dayanışma ve yardımlaşmanın bir gereği olarak görüp ve kabul ediyor. Bunların dışında hiçbir yere güvenmiyoruz, yardım ve destek almıyoruz. Mücadelemiz boyunca, sınıf bilinçli proleteryanın bağımsız siyasetini uygulayacak, bu siyasete leke sürdürmeyecek, hiçbir emperyalist ve gerici gücün desteğine ve yardımına güvenmeyeceğiz. Tarih, dış güçlere bel bağlayan ve bu siyaseti uygulayan güçleri eninde sonunda emperyalistlerin güdümüne girdiğini, sayısız defalar göstermiştir. Bunu biliyoruz, bu bilinçle hareket ediyoruz.

Partimizin çok şeye ihtiyacı var. Ancak, ihtiyaçlarını, halka ve dost güçlere dayanarak, kendi bağımsız siyasetine ve gücüne güvenerek karşılayabileceğine inanıyor. Aynı şekilde, kendisinden kat kat üstün olan düşman güçlerini de yine bu güçlere dayanarak ve dağınık güçlerini birleştirerek, doğru önderliği altında altedebileceğinin bilincindedir. Bunun böyle olduğuna, enternasyonal proleteryanın ve halkların devrim tarihleri tanıklık etmiştir ve bundan sonrada edecektir.

Bugün, eskisinden çok daha fazla sınıf mücadelesine katılmak ve silahlı mücadeleye hız vermek kendisini dayatıyor. Ülkemiz koşulları, silahlı mücadelenin gerekliliğini açık ve net olarak ortaya koymuştur. Partimiz açısından zaten böyle bir sorun yoktu, ama bugün, gerilla mücadelesinin geliştirilmesi ve yaygınlaştırılması sorunuz

vardır. Gerilla savaşının ihtiyaçlarını karşılama sorunumuz vardır. Partimiz içinde artık bu sorunlar tartışılıyor. Silahlı mücadele gerekli mi, gereksiz mi? vb. gibi tartışmalar, partimiz için anlamsızdır. Gelinen aşamada ülkemiz gerçekleri bu tür sorunları kapatmıştır. Gücümüzü ve enerjimizi, sorun olmayan 'sorunlara' değil de, gerçekten sorunlarımıza harcamalı, güç ve imkanlarımızı bu yolda birleştirerek seferber etmeliyiz.

Partimizin güç ve imkanları oldukça geniştir. Var olanlar hem dağınık, hem de yeterince örgütlenip seferber edilememektedir. Açmış olduğumuz böyle bir kampanya ile bu dağınık olan güç ve imkanları toparlamayı ve merkezi görevin icrası doğrultusunda seferber etmeyide amaçlamaktayız. Bu anlamda, açılan bu kampanya, geniş halk güçlerini kapsar mahiyette değildir. Öncelikle, partimizin gücünü, partimize gönül ve destek verenlerin gücünü birleştirmeyi ve harekete geçirmeyi hedefliyoruz. Kampanyayı, öncelikle bu güçleri katarak genişletmek istiyoruz. Çünkü kendi gücünü ve yakın çevresinin gücünü toparlayıp harekete geçiremeyen, başka güçleri birleştiremez, harekete geçiremez.

Öyleyse güçlerimizi birleştirmeliyiz! Gücünü emperyalist devletlerden ve uluslararası tekelci kapitalistlerden alarak, ezilen yığınların mücadelesi karşısında birleşmiş ve güçlenmiş bir güç olarak dikilen komprador patron,ağa sınıflarına ve onların faşist devletine karşı güçlerimizi birleştirmeli, merkezi görevimizin icrası noktasında toparlayarak, devrim için etkili silahlar haline getirmeliyiz. Güç ve olanaklarımızı birleştirdeğimiz ölçüde düşmanımıza daha etkili ve yıkıcı darbeler vurabilir, onu geriletebiliriz.

Bugün,düşmanımız, ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesi karşısında, iktidarıyla, muhalefetiyle 'zirve'ler yaparak birlik olduklarını, 'tek vucut' olduklarını, her türlü 'yardım ve desteğe hazır' olduklarını vurguluyorlar. Devrimi boğmak için ortak hareket ediyorlar. Tam da bu noktada, kendi çıkarlarına dokunulduğu yerde, aralarındaki çıkar dalaşlarını bir kenara bırakarak, birlik olduklarını 'ilan' ediyorlar. Hemde daha önce söylediklerini (cumhurbaşkanını meşru ve 'millet' temsilcisi görmeme, elini sıkmama vb...) yok sayıp, tükürdüklerini yalayarak bunu yapıyorlar. Demek ki, sorun bu kadar ciddi. Bu demektir ki; bundan sonra halka, devrimci-demokrat ve komünist güçlere karşı, özellikle de silahlı mücadele yürüten örgütlere karşı çok daha sıkı tedbirler alacaklar, daha da pervasızlaşacaklardır. Bu durum, bizleri çok yakından ilgilendiriyor. Buna karşı, partimizde gereken önlemleri almalı, ona uygun siyaset izlemeli, görevlerine daha sıkı sarılarak, gerilla mücadelesine daha da hız vermeli, geliştirmeli ve yaymalıdır. Mücadele geliştiği ve yaygınlaştırıldığı oranda ihtiyaçlarda orantılı olarak artıyor. Savaşın ihtiyaçlarını karşılayamazsak, savaşı layıkıyla yürütemeyiz, düşmana etkili darbeler vuramayız, düşman güçlerine fazla saldırı yöneltemeyiz, düşman saldırıları karşısında ise, daha çok kayıplar veririz.

Daha da zorlaşan ve zorlaşacak koşullar altında, düşmanla mücadelesine aralıksız devam eden, üç büyük dağı; emperyalizmi, feodalizmi ve komprador kapitalizmi yıkma mücadelesi veren partimiz TKP/ML, gerilla savaşının ihtiyaçlarının karşılanmasına ve bu amaçla verilecek maddi destek ve yardıma, bugün daha çok ihtiyaç duymaktadır.

Böylesine zor koşullardan ve çok yönlü görevlerle yüklü bir süreçten geçmekte olan partimiz TKP/ML, açmış olduğu bu kampanya boyunca, sizlerden sadece 'başarı dilekleri', 'inşallah başarılı olursunuz' yollu temenniler değil, somut destek ve yardım, güç ve imkan istiyor. Özveri ve çaba istiyor. Sorumluluk ruhu içinde hareket edilmesini bekliyor. Kampanyaya, sadece kişisel düzeyde katılmanızı değil, kampanyanın en iyi şekilde yürütülmesine ve geniş kesimlere ulaşmasına yardımcı olmanızı, hatta bir sıra neferi olarak yürütücüsü olmanızı istiyor. 'Yardımı yapar gerisine karışmam' diyenlere, kendisininde bu mücadelede sorumluluk taşıması gerektiğini hatırlatmanızı istiyoruz. Açılan bu kampanyanın önemini başkalarına anlatmanızı istiyoruz. Ülkemizin kırlarında devrim ateşini yakan gerillalarımıza, daha fazla destek olmanızı, silahınız olanlara bir silah, silahı olanlara bir nemi için yardımcı olmanızı, düşmana vurdukları her darbede sizlerinde katkınızın olmasını istiyoruz. Çünkü dava, hepinizindir.

Başlattığımız bu kampanyada, gerilla savaşının ihtiyaçlarının karşılanması amacıyla verilen maddi yardım ve desteğin veya belirteceğimiz ihtiyaçlardan birinin veya birkaçının bizzat alınarak verilmesinin miktarı o kadar önemli değildir. Önemli olan siyasi amacın gerçekleşmesi, sorunun öneminin, merkezi görevin ne olduğunun kavranması, sorumluluk duygusunun gelişmesi ve imkan yaratılması, imkanların birleştirilmesi yönünde çaba sarfedilmesi ve kişisel imkanların elverdiği ölçüde kampanyaya aktif olarak katılınmasıdır.

Kampanya boyunca ne kadar silah temin edebilirsek, gerilla birliklerimizin sayısıda ona göre fazlaşacaktır. Evet, bu gerçeği burada bir kez daha vurgulayalım ki, gerillalarımızın sayısının arttırılması silahlarımızın oranına bağlıdır. Bu nedenle; "BİR SİLAH BİR GERİLLA, BİN SİLAH BİN GERİLLA" şiarını bayraklaştıralım diyoruz. Savaşacak insan sıkıntımız yoktur. Silah ihtiyacımız vardır. Tüm yol ve yöntemleri deneyerek bu ihtiyacımızı karşılamak zorundayız, karşılayacağız da.

Kampanyaya katılırken; "benim vereceğim yardımla mı bu sorun çözülecek" diye, sakın düşünmeyin. Sizin için önemli olmayabilir, ama, partimiz için bu çok önemlidir. sizler gibi binlerce kişinin yardımı birleşirse, "damlaya damlaya göl olur" örneği, çoğalacak, çağlayan olup akacaktır. Gerillanın onuzunda bir silah, silahına bir nemi, sırt çantası, giysisi, ayakkabısı, telsizi, dürbünü, gönleği, kaneri, kasaturası vb. "benden olsun" demek istemez misiniz? Bunların hepisini yapabileceğinize inanıyor ve güveniyoruz.

Aslında, her partiliden,her parti taraftarından, her parti militanından, partimize gönül ver-

herkesten, birer silah vermelerini (ya da bir silah parası) isterdik. Ancak, maddi durumun bunu karşılayamayacağını düşündüğünüzden, bu arzumuzu bildirmiyoruz. Maddi durumu elverenler bunu yapabilir. Gruplar halinde (üçer, beşer, onar vs.) birleşerek yapılabilir. Silah alınabiliyorsa (alıp verme durumu olanlar) silah, alınamıyorsa parası, partimize verilebilir. Silahlanmak amacıyla toplanacak olan paralar, kesinlikle silah ve teknik araç-gereç dışındaki ihtiyaçlara harcanmayacaktır.

Gerillaların ihtiyaçlarının ne olduğunun tam olarak bilinemeyeceğini düşünerek, önemli olanları burada açık olarak belirtmek istiyoruz. Bazı ihtiyaçlar, mevsime ve arazi koşullarına göre değişimlik göstermektedir. Mesela, kışın, renkli elbise ile dolaşılmayacağı gibi, diğer mevsimlerde de beyaz veya araziye uygun olmayan elbiselerle dolaşılamaz.

Öncelikle; silah ve mermi ihtiyacımız var. Çeşitli patlayıcılar (dinamit, tahrip kalıpları, TNT, savunma ve taarruz el bombaları vb.)

* Mevsime ve doğa koşullarına uygun elbiseler: Sivil veya askeri elbiseler olabilir. Parka, mont, yağmurluk, gömlek, kazak..

* Ayakkabı: Özellikle Mekap ayakkabılar (yarım boyunlu) Askeri botlar pek kullanışlı değildir.

* Telsiz: Uzak mesafeli, askeri ve polis telsizleri kullanışlı. Düşman telsizlerini dinlemek ve bozmak içinde kullanılıyor.

* Dürbün: Uzak mesafeli. Gece dürbünleri. Kısa mesafeli olanlar pek işe yaramıyor.

* Uyku tulumu: Araziye uygun, fazla ağır olmayan, kullanışlı, yağmuru kolay geçirmeyenler olması gerekir.

* Sırt çantası: Araziye uygun, askeri renk olabilir. Fazla büyük olmemalı, yağmur geçirmemelidir.

* İç çamaşırlar: Renk pek önemli değil, koyu renkler olması tercih edilir.

* Avcı bıçakları veya kasaturalar. Adi demirden veya kaliteli olmayanlar pek işe yaramıyor.

Bu arada şunuda önemle belirtelim: Silah ve cephanelik elde etmek için düşman depolarına baskınlar düzenleyerek elde etme anlayışı kampanya boyunca da geçerlidir. İstihbarat varsa hemen partimize bildirilmelidir. Ayrıca bu süre boyunca, polislerden ve askerlerden tek tek zorla silah alma anlayışımız uygulanmalıdır.

Partili Yoldaşlar, Partimize Gönül Vermiş Örgütlü Sempatizanlar'

Kampanyanın aktif ve başarılı bir şekilde yürütülmesinde, sizlere büyük görevler düşmektedir. Kampanya boyunca imkan ve güçleri birleştirici, seferber edici, yaratıcı ve insiyatifli olmalısınız. Dağınık ve örgütsüz imkanları ve güçleri verimli kılmak için kafa yormalısınız. Dağınık güçlerin bir araya gelmesini sağla, imkanlarını birleştirmelerine önayak ol, yol göster.

Gerilla savaşını geliştirmek ve yaygınlaştırmak için gerilla savaşının ihtiyaçlarını karşılama kampanyasına, enginleri fethetme ruhuyla, inanç ve özveriyle, sorumluluk duygusuyla, kararlılık ve atılganlıkla düşmanlarımıza inat var gücümüzle katılalım. Yeni Dersimler yaratalım.

"BİR SİLAH BİR GERİLLA, BİN SİLAH BİN GERİLLA" şiarını bayraklaştıralım!

Yaşasın KSİ'lar için gerilla savaşımız!

Yaşasın Halk Savaşı!

Yaşasın Bağımsızlık,Demokrasi ve Sosyalizm Mücadelemiz'

Yaşasın Partimiz TKP/ML ve önderliğindeki TİKKO, TML/GB!

Nisan 1990
TKP/ML-MK

* * *

açılma...

[illegible] buraya göre daha zor olan yerlere açılmak [illegible] ve cesaretsiz davranılabilir. Ancak, zor da olsa, bunu uygulamak zorundayız. Partimizi geliştirip güçlendirecek, gerilla savaşını geliştirip yoğunlaştıracak olanın bu politika olacağını da akıldan çıkarmamalıyız.

Diğer bir önemle vurgulaması gereken nokta ise; yönelimimizi belirledikten sonra, açılma siyasetini uygulamada acele ci (çabuk hareket etmek değil) davranıp, sağlam adım atmamaktır. Acelecilik, olayları ve gelişmeleri enine boyuna değerlendirmek, ona uygun atılacak sağlam adımları atmamayı getirir. Açılma siyasetini uygularken, hızlı hareket etmeye, hantal davranmamaya, atılgan, cesaretli, yaratıcı ve insiyatifli davranmaya özel önem vermeliyiz.

Açılacak bölgelerin tesbitinde, sınıf mücadelesinin gelişkinlik keskinliği, arazinin uygunluğu, kendine yeterli ekonomik kaynakların varlığı ve çalışma alanlarının birbiriyle koordinesi gereklidir. Askeri harekatta koordine önemli bir rol oynar.

Gerilla birlikler üstlendiği bölgeden açılacağı bölgelere ilk başlarda (durum ve koşullara göre) yer yer geri çekilme siyasetini izleyebilir. Amaç o bölgelere süreç içinde yerleşmektir. O bölgelerde fırsat yarattıkça ve uygun bulduğu eylemler yapılmalıdır. Her gerilla birliği, çalışma alanlarında sığınak ve barınak faaliyetlerini ilmal etmemeli, amaca ve faaliyete uygun sığınaklar yapmalıdır. Barınaklara her türlü gerekli ihtiyaç maddesi önceden yerleştirilmelidir.

Açılmak için tesbit ettiğiniz bölgelere güç aktarmanızın oranı, silahlanmanızın oranına bağlıdır. Şu anda hedeflediğiniz kadro ve savaşçıyı oraya yerleştirmek için gereken çaba gösterilmelidir.

Açılma yapılan yerlere (arazi dışında köylere) sadece kendimiz gitmemeli, kendimizle birlikte siyasetimizi de götürmeliyiz. Kitleleri siyasi olarak kazandığımız zaman, kalıcı başarılar elde edebilir, oralara yerleşebiliriz. Gerilla savaşında, uygun arazi askeri eylem ve barınmada tek başına yeterli değildir. Kitle desteği gereklidir. Halk savaşı, bugünkü aşamada, gerilla savaşı köylü savaşıdır.

devamı sf. 25

OKUYUCU KÖŞESİ

İKK Yazı Kurulu'na

Değerli Yoldaşlar;

Yanılmıyorsam (parti Şehitleri Özel Sayısı hariç) son olarak 58-62-63 elime geçen İKK sayılarının üzerinden yaklaşık olarak üç yıl gibi bir ayrılıktan sonra, nihayet elime sayı 86 ulaşabildi. Merak ve özlemin karışması duygusuyla, yeniden kavuşmanın sevinciyle elime alıp gözden geçirirken, varolan olumsuzluklar,beni, İKK Yazı Kurulu sorumlu yoldaşları eleştirmeye teşvik etti. Gözlemlediğimi bu olumsuzlukları dört noktada topluyorum:

1) Basım ve dizgi hatası; hemen hemen her konunun bir çok cümlesinde kelimeler birbirine karışmış ya da üst üste binmiş, kelimelerin heceleri birbirinden kaydırılarak uzaklaştırılmış, ya da adeta ince kalemle düzeltilmiş. Başlıklarla düz yazılar birbirinden ayrıt edilemeyecek şekilde, gerekli olan estetik verilememiş, tuşlama yerine 'kuşlama' denilmiş. Son derece büyük bölümü silik olduğundan, gözleri kamaştırırcasına okunması zorlaştığı ve bir bütün olarak, gerekli olan iradi müdahale yapılmamış.

2) İKK sayfaları, bu koşullarda karikatürlerden ve yeterli düzeyde kitleler nezdinde teşhir ve tasvir olmuş eğemen sınıfların temsilcilerinin pozlarından kurtarılmalıdır.

3) İKK, hayatta olan gerilla yoldaşlarımızın manevralı fotoğraflarını sayfalar üzerine tab ederken, yüzlerini kamufile etmeli, aksi halde, faşizmin kolluk güçlerine prim vermekle iflah olmaz bir hata olasılığının ne kadar güçlü olduğu ve dikkate alınmamın ürünü olacağı açıktır.

4) İKK, (...) legal dergilerde pekala mümkün olan yazıları konu edinmemeli ve İKK'da kalem alınan yazılar (...) dergisinden çok daha üstün içerikli ve gizlilik konumu gereği silahlı mücadelemizin sürdürülmesi, pekiştirilmesi ve yetkinleştirilmesi için siyasi, ideolojik, örgütsel askeri sorunların doyurucu tahlili, ilerleyişindeki üretkenliği pekiştirmelidir.

.....

Ülkemizde yıllardır, genel olarak emekçi yığınlara, özel olarak partimizin şahsında somutlaşan, faşizmin saldırıları sonucu olarak yaratılan ekonomik çöküntü, örgütsüzlük, başıboşluğu beraberinde getirmiştir. Bu durumun yansısı olarak, sınıfsal çıkarların devrimin) esas alınması, değişik güçlerin birleştirilmesi, kendi kabuğuna çekilmenin, kendiliğindenciliğe düşmenin, güvensizliğin, siyasi, ideolojik, örgütsel yozlaşmanın önlenmesini bir hayli zorlaştırmıştır. Kuşkusuz, bunları anlamamak, yaşamın değerlerini suya atmak,yaşamın canlı rolünün öğreticiliğini kabullenmemek, dolayısıyla dar kafalı, kuş beyinli olmak demektir. Bilinir ki, egemen sınıfların mezar kazıcılarının, elindeki daktilosundan, av tüfeğine, teksir kağıdından en küçük bilimsel içeriğe sahip büroşürlere kadar, mevcut araçlar ve gereçler, onurlu kavganın güzergahında kan ve can pahasına korunmaya çalışıldıysa da, faşizmin birçok isabetli saldırısıyla, beraberinde birçok kayıpla yüzyüze olunduğu gerçeğine paralel olarak, bilindiği gibi kimisi "buraya kadar" ya da "elveda proletarya" veya "ben, beyinsiz kuru kafalı bünyeyle de insanım" gibi ifadeyi çarpıştıran, savunmalar ağızda sakız olup, hümanizmin çeperlerini aşamamanın ezikliğiyle, bataklığa yuvarlanmaktan kendilerini alıkoyamadılar. Kimisi, mücadelesinin ateşinin yakıcı atmosferinde, önündeki engelleri yok etmeden, küçük-burjuva dar bakış ufkusuyla, öfkeyle kapılıp engellerin berisinden dolanarak, engelleri geçtiğini sanarlar, peşlerindeki, patlayacak örtülü meyını hala görmedikleri, kimimizde; "benim elimde Klaşinkof olmazsa, öbür silahlarla gerilla mücadelesini veremem" veya "en azından nöbeti teksir olmazsa, ilkel teksirle uğraşacak zamanım yok" ya da Nasrettin Hoca'nın tabiriyle; "doksandokuz olursa dahi kabul etmem" gibi anlayışlar, ne yazık ki, bünyemizde varlığını sürdürmektedir.

Burada, sadece ve sadece kişisel yargılarla problemin çözümü değil, daha çok, her unsurun bir sınıf bireyi olduğu müddetçe, o sınıfın varlığından, zirvesine kadar her zaman kesitinde, objektif ve subjektif koşullarla, kendi sınıfının doğrudan veya dolaylı hizmetinde olduğu gerçeğidir. Çağımızın en ileri ve devrimci sınıfı olan proletarya, kendisine özgü bünyesindeki her molekül kendisini bağlayıcıdır.

Dolayısıyla, her devrimci unsur kendi özel çalışma alanında (günlük faaliyetler) olsun ya da toplumsal üretimdeki yerinde olsun, kendisini çevreleyen koşullar içinde, o koşulların (egemen sınıfların) sahip olduğu mevki ve ona yakın görünmesini durup beklemek, işi kendiliğindenciliğe, vurdumduymazlığa vardırmak yerine; dünyayı bilimsel bakışımızın temeli ... küçükten büyüğe, basitten karmaşık seyrine sahip mücadele anlayışını gerektirir. ...

O halde şu zor ve çetin koşullarda, merkezi yayının, silahlı mücadelemizin pekiştirilmesi için esas sıçrama tahta rolünü yeterli olmasada, azami bir çalışmayla inşa etmeli, zaman süresinin azlığı telaşına düşmeden, periyodik bir şekilde çıkması başlıca ödevimiz olmalıdır, sanıyorum. İKK, sınırlı bir kesime hitap ettiği için, güncel görevlerin, direktiflerin, en üstün ve anlaşılır bir estetiği sergilemesi gereklidir. Örneğin; esas alınan alanlar, işkencehanelerde, cezaevlerinde, direniş ve çalışma yöntemleri, fabrikalaki parti birimlerinin, sosyal, siyasi, ideolojik, örgütsel sorunların çözümü ve hedefleri ele alınmalı; bu yönde mesajlar kitleyi telkin etmeli vs.

Bununla birlikte İKK, ağırlığını hissettiren askeri sorunların çözümünü, gerilla birimlerinin saldırı, savunma ve manevra şekillerinin nasıl olacağı ve sürekliliği sağlanmalı, hatta bu sorunun esas çözümünü, kır ve şehir gerilla birimleri için özel broşürler basılıp hazırlanması, değişimi sağlanmalıdır.

devamı sf.15

6-Toplu sözleşmeler; işçilerin seçtiği İş Yeri Komitelerinin denetiminde yapılsın.

7- Sendika seçme özgürlüğü üzerindeki baskılar kaldırılsın.

8- tüm demokratik hak ve özgürlükler üzerindeki baskılar kaldırılsın.

Genel grev, bu maddeler perspektifinde ele alınıp ve bugünden örgütlenmeleri yapılmalıdır. Bu maddeler devrimci güçler ile anlaşılarak daha kısaltılabilir ya da özü korunarak, değiştirilebilir. Karşılıklı tavizler (amaç saptırılmadan, genel grev ile devrim hayal edilmeden) Bu doğrultuda işçilere yoğun propagandalar yapılmalıdır. 1 Mayıs'ta bu sloganlar dile getirilmeli ve kitlelere geniş mesajlar verilmelidir.

1 Mayıs mücadele Alanları'nda haykıracağımız şiarlar şunlar olmalıdır:

1- Kürt Ulusu üzerindeki baskılar kaldırılsın, Kürt ulusunun Kendikaderini Tayin Hakkı tanınsın.

2-Olağanüstü Hal kanunları ve tüm anti-demokratik yasaklar kaldırılsın.

3-İşçiler El Ele, Genel Greve

4- Herkese İş Köylüye Toprak

5- Ücretler arttırılsın, taban fiatları yükseltilsin.

6- Tüm siyasi tutuklu ve hükümlüler serbest bırakılsın- Genel Af

7- Kahrolsun Faşist Diktatörlük, Yaşasın halk Savaşı

8- Bütün burjuva partilerinden istifa et, komünist ve devrimci örgütler içinde örgütlen

9- Askerler faşist ordudan kaçın, gerilla savaşına katılın

10- Yaşasın Bağımsızlık, Halk Demokrasisi ve Sosyalizm Mücadelemiz.

1 Mayıs'ta sadece tüm işçiler değil, tüm ezilenler, yoksul köylüler mücadeleye katılmalı, alanlarda işçiler ile beraber omuz omuza yürümelidir. Bu 1 Mayıs'ın önemi, öncekilere göre, ülkemizde daha da önem kazanmıştır. Burjuvazi, 1 Mayıs'ın kutlamasını yasakladığı gibi, ülkemizde yaşayan çeşitli uluslardan başta Kürtler olmak üzere, tüm halk üzerinde yoğun bir baskı ve faşist yasaklamalar getirmiş, ezilenlerin tüm demokratik hak ve özgürlükleri zorla ellerinden alınmıştır. Son on yıldır süren bu yasaklara, "Olağanüstü Hal Kanunu" adı altında tüm Türkiye'yi ve tüm ezilenleri kapsayan yoğun saldırı hazırlıkları başlatılmış ve yasaklamalar getirilmiştir. Faşist devletin geriletilmesi ve kitlelerin serbestçe örgütlenmesi, insanca yaşaması ve Kürt ulusu üzerindeki baskı ve katliamların kaldırılması, en azından geriletilmesi anlamında; işçi sınıfının ve emekçilerin 1 Mayıs'ı kitlesel olarak kutlamaları çok önem kazanmıştır. Ne kadar fazla kitle katılırsa, mücadelemiz o denli başarıya ulaşacak ve Kızıl Siyasi İktidarlar için partimizin yürüttüğü gerilla savaşı ile, PKK'nın yürüttüğü Kürt ulusal mücadelesi o denli gelişecektir. SHP, DYP, ANAP gibi faşist devlet partilerinin birbirinden daha baskıcı görünerek "zirve"de anlaştıkları kararların, kitlelerin mücadelesinin bastırılması ve sindirilmesinden başka bir şey olmadığı çok açıktır. Özellikle SHP gibi bir faşist devlet partisini, kitlelere, "reformcu" diye yutturmaya çalışan devrim düşmanlarının yüzü kitleler nezdinde daha iyi açığa çıkmıştır. Bu anlamda da 1 Mayıs'ta kitlelerin alanları doldurması faşist partilere birer şamar olacaktır.

Tüm bu nedenlerle başta işçi sınıfımız olmak üzere tüm ezilenlerin işçi sınıfının Birlik ve Mücadele Günü olan 1 Mayıs kutlamalarına çağırıyoruz.

Yaşasın 1 Mayıs- Biji Yek Gulan

* * *

---

açılma

O halde açılacağımız bölgelerde köylülerin (dolayısıyla bütün kitlenin) desteğini kazanmaya özel önem vermeliyiz.

Açılma yapılan bölgelerde eylem yaptığımızda, eğer buralarda kitle desteğini henüz kazanamamışsak veya zayıfsa, kitle desteği olan yerlere çekilmeliyiz. Düşman takibinden kurtulmak ve bize darbe vurmasını engellemek, düşmana bir süre sonra tekrar saldırmak için bu gereklidir. Geri çekilmenin bir diğer amacı da, takip sırasında düşmanı hata yapmaya sevketmektir.

MK'mizin tesbit ettiği yoğunlaşma ve açılma politikasını, ortaya konan perspektif doğrultusunda hayata uygulamak için, partimizin tüm organları (en başta da esas faaliyet alanlarındakiler), yan örgütleri, örgütlü sempatizan ve militanlarımız seferber olmalı, var güçleriyle çalışmalıdırlar. Gelişmemizin ve güçlenmemizin yolu; tesbit ettiğimiz politikanın yaratıcı ve insiyatifli bir şekilde uygulanmasından geçmektedir.

* * *

DEVRİMCİ GENÇLİĞİN
KOMÜNİST SESİ
"PARTİZAN GENÇLİK" ÇIKTI
OKU-OKUT

ancak Proletarya önderliğinde DHİ ile çözülebilecektir. İşte o zaman gerçek demokrasinin, yani kitlelerin tüm özgürlüklerine kavuştukları zaman olacaktır. Bu düzende ulusal sorunun kansız bir şekilde çözümü olası olmadığı gibi, halk demokrasisinin yerleşmesi de kansız olmayacaktır.

Baskıların yoğunlaştığı bu günlerde işçi sınıfımızın mücadelesi daha da önem kazanmaktadır. Faşizme şehirlerde önemli darbeler vurup, dağlarda isyan ateşlerinin daha gür yanmasını ve bütün bozkıra yayılmasını kolaylaştıracaktır. Şehirlerde işçi sınıfımızın mücadelesinin zayıflaması, sesizliğe bürünmesi, egemenlerin dağlara fazla güç yığmasını ve gerilla hareketinin gelişmesini önemli ölçüde olumsuz yönde etkileyecektir. Bu nedenle şehirlerde hareketliliğin artması, kitle hareketlerinin gelişmesi, öğrenci gençliğin mücadelesinin üst boyutlara sıçraması, memurların bu mücadeleye katılması, faşizmi ininde zor duruma sokacak, bir bütün olarak sınıf hareketinin gelişmesini olumlu yönde etkileyecek ve gasp edilen haklarımızın önemli bir bölümünü alabilecektir.

1 Mayıs alanlarına işte bu perspektifle gidilmeli, sesimizi daha gür çıkarmalı, faşizmi yalnızca dağlarda değil, şehirlerde de köşeye kıstırmalıyız. Bu nedenle; 1 Mayıs'ta işçi sınıfımız baskılara karşı GENEL GREV İLE KARŞILIK VERMELİDİR. Genel Grevin amacı; faşizmin tüm baskılarının ortadan kaldırılması olmasada, en azından faşist saldırıların geriletilmesi, demokratik hak ve özgürlüklerimizin bir kısmının alınması, özellikle Özelinde Kürt ulusuna yönelik genelde ise tüm emekçilere yönelik son 'Takrir-i Sukun kanunları'nın kaldırılması için genel grevo b:

baş vurulmalıdır. Çünkü, grevleri yasaklayan maddelerle doludur bu kanun. İçişleri bakanının emriyle hiçbir gerekçe gösterilmeden grevler yasaklanacaktır. Zaten bir çok işkolunda grev yasağı olduğu gibi, grevlerin başarıya ulaşmaması içinde bir çok engeller çıkarılmış, 12 Eylül anayasası ile işçi hakları gasp edilmiştir. Her geçen günde "vatan elde gidiyor" gerekçeleriyle haklarımız elimizden alınıyor, baskılar daha da ağırlaştırılıyor. Sadece işçi sınıfı üzerindeki baskıların arttırılmasıyla kalınmıyor, tüm ezilenler üzerinde yoğunlaştırılıyor. Tüm ezilenler ve işçi sınıfı sessiz kaldıkça baskılar daha da artacak ve yaşamı hepten çekilmez hale getireceklerdir. Bu nedenle, 1 Mayıs günü, 1 Mayıs Alanlarında birleşip haykırmalıyız. Dişe diş bir mücadeleye atılıp dağlardaki sosyal kurtuluş mücadelesine destek olmalı ve egemenlerin baskılarını geriletmeliyiz. Sınıf görevimiz bize bunu emrediyor.

Genel Grev çağrısı yaparken, bu rast gele olmamalı, belli bir amaca hizmet etmeli ve örgütlenmesi yapılmalıdır. 1 Mayıs günü genel grev olmasada bütün işçiler sokaklara, 1 Mayıs Mücadele Alanları'na gelmeli, şalterler o gün inmelidir. Bu genel grevin bir provası olmalıdır. Enternasyonal proletaryanın 1 Mayıs'larda verdiği şanlı direnişleri Türkiye işçi sınıfıda geçmişte olduğu gibi bugünde o mücadeleyi dahada yükselterek verece ve şehitlerimizin anısını kendi mücadelelerinde yaşatacaktır. Genel Greve ise şimdiden hazırlanmalı ve örgütlenmesi yapılmalıdır. Bu amaçla, İş Yeri Komiteleri kurulmalı, başta komünistler olmak üzere tüm devrimci ve demokrat örgüt ve kurumlar bu doğrultuda seferber edilmelidir. Bu başta komünistlerin görevidir. Fabrika hücreleri ve sendika komiteleri harekete geçmeli, genel grevin önünde bir numaralı engel olan sarı ve reformist sendika ağalarını teşhir ve tecrit etmelidirler. Genel grev öncesi devrimci-demokrat siyasetler ile ortak hareket noktaları araştırılıp belli bir eylem birliği sağlanmalıdır. Soruna tekkeci anlayışlarla yaklaşma yerine, devrimin genel çıkarları ön planda tutulmalı, tekkeci anlayışlar teşhir edilmelidir. Bugün, komünistler tek başına işçi sınıfını genel greve götüremez. Bütün devrimci-demokrat hareketler bu örgütlenmeye katılmalı, iş Yeri Genel Grev Örgütleme Komiteleri bu güçlerden oluşturulmalıdır. Ortak platform etrafında bu mücadeleyi destekleyen ilerici güçler saf dışı bırakılmamaya özel bir önem verilmelidir. Genel grevin platformu kısaca şu maddeler etrafında örgütlenmelidir:

1- Olağanüstü Hal ve onun getirdiği tüm yasaklar kaldırılsın.

2- Kürt ulusu üzerindeki tüm baskılar kaldırılsın, Kürt ulusunun Kendi Kaderini Tayin Hakkı tanınsın.

3- Genel Grev ve dayanışma grev yasakları kaldırılsın.

4- İşçi ücretleri enflasyonun artışına paralel olarak sürekli artırılsın ve enflasyon artışının üzerinde tutulsun.

5- İşçi çıkartmaları durdurulsun, İşçilerin denetiminde İşyeri Komiteleri yasallaştırılsın

1 MAYIS'TA MÜCADELE ALANLARINA !

Faşizmin azgınca saldırdığı şu günlerde, işçi sınıfımıza ve tüm emekçilere daha büyük görevler düşmektedir. Egemen sınıflar, başta Kürt ulusal sorunu olmak üzere, işçi sınıfımızın mücadelesini önlemek ve Komünist ve devrimci örgütlülüklere darbe indirmek için, yeni faşist yasalarla saldırılarını daha da arttırmaya başladı. "Takrir-i Sukun Kanunu"nu yeniden diriltti. Bunun salt Olağanüztü Hal Bölgesiyle sınırlı olmadığı, tüm Türkiye'yi kapsadığı çok açık.

Komprador burjuvazi ve toprak ağaları iktidarı, kendi devletlerinin parçalandığını görmeye başladılar. Zaten uzun zamandır yoğun bir ekonomik bunalım yanında, siyasi krizde sözkonusudur. I2 Eylül cuntasıyla buna son vermek istemelerine rağmen, emperyalizme bağımlı bu tür yarı-sömürgelerde ekonomik ve siyasi istikrarın kalıcı ya da uzun süreli olması olası değildir. Yoğun baskı ve zorbalıklarla kitleleri geçici bir süre sustursalar bile, kitlelerin uzun süreli susması, mücadeleye atılmaması düşünülemez. Öte yandan sınıf mücadelesinin yanında Kürt ulusal mücadeleside bütün ağırlığı ile gündeme girmiş ve bugün egemenlerin en önemli sorunlarının başına yerleşmiştir. Bu, ulusal müçadele olmasına rağmen, egemen sınıfların krizini geliştirmesi açısından sınıf mücadelesinin gelişmesine de bugün objektif olarak hizmet etmektedir. Bu nedenle ulusal mücadelenin sürmesi, sınıf kücadelesinin sürmesinin ve gelişmesinin önünde engel değil, tam tersine olumlu yönde gelişmesini getirecektir. Faşizm, her ne kadar kitlelerin önüne, "Vatan-Millet-Sakarya" çığlıklarıyla çıksada, bu kitleleri kendi potalarına çekmeye yetmeyecek. Çünkü, kitleler çok yönlü bir saldırının karşısında, muazzam bir ekonmik bunalım ve siyasi özgürlüklerder yoksun olarak yaşamaya zorlanmakta, tüm demokratik hak ve özgürlüklerin ellerinden alınmasına sesiz kalmayacaklardır.

Egemen sınıfları, salt Kürt ulusal hareketi ürkütmemekte, işçi sınıfının gelişmekte olan mücadeleside önemli ölçüde ürkütmektedir. İşçi sınıfının mücadelesinin daha da boyutlanması onları çok yönlü bir bunalıma sokacaktır. Bunun bilincinde olarak, patronlar, işçileri "iş barışını çıkmaza sokmakla" suçlama yolunu seçiyorlar ve dikkatleri toplu sözleşmelerde istenen işçi ücretlerinin yüksekliğine çekiyorlar. "Enflasyon % 70'lerde seyrediyor, ama işçiler ücret artışı olarak % 500 istiyorlar" diye yakınıyorlar. Oysa, işçilerin sırtından kazandıkları milyarlık karlarını unutuyorlar. Karlarından zarara girmek isteemiyorlar.

Dağlarda ulusal ve partimizin yürüttüğü sosyal kurtuluş mücadelesinin ateşinin yanması, şehirlerde ise, işçi sınıfımızın mücadelesinin gelişmesi, faşist diktatörlüğü daha bir zor durumda bırakacak, cephe gerisinin zıyıflaması, dağlarda yanan ateşlerin daha gür çıkmasını, ateşin bütün bozkırı tutuşturmasına neden olacaktır. Dağlardaki isyan ateşlerinin alevlenmesi işçisınıfımızın ve diğer emekçilerin mücadelesinin gelişmesini körükleyecek, ve emperyalist uşağı burjuva-feodal iktidarı oldukça zayıflatacaktır. Burjuazinin giderek saldırganlaşması, Kürt sorununu bahane ederek tüm halka yeni saldırı yasalarıyla saldırıya hazırlanması bundandır.

"Zirve"lerde alınan kararların tek bir amacı vardır. Halkın gelişen mücadelesinin önüne geçmek ve ezmektir. Başta Kürt halkın mücadelesinin ezilmesi hedeflenirken, tüm emekçilerin mücadelesinin ezilmesi ve sindirilmesi gündemlerine girmiştir. Bu kararlar sivil cunta kararlarıdır. Yani üstü örtülü sivil görünümlü bir askeri cuntadır. Egemenlerin parlamentosunun bir süs aracı, faşizmi örtmeye yarayan kanlı bir örtü olduğu bir kere daha kitlelerin nezdinde açığa çıktı. Bütün kararlar generallerin toplantılarında kararlaştırılıp (ABD emperyalizminde desteği ile) hükümetin önüne serildi. Başka tülüde olması pek olası değil zaten. Bazı "demokrat" görünümlü çevrelerin, "aman uslu durun, cunta gelir" terenaneleri sie, kitleleri pasifize etme, kitle hareketlerini cunta veya daha azgın saldırıları geriletici değil, onları saldırganlaştırıcı görmelerinden kaynaklanmaktadır. Bizim ülkemizin sosyal ve siyasal yapısı gereği cuntalar (sivil ya da askeri olsun) eksik olmaz ve olmayacaktır. Bu halk demokrasisi ile faşizm arasındaki mücadelenin keskinliğinden kaynaklanmaktadır. I4I-I42 kalksa da, bu sorunun özünü değiştirmeyecektir. Her şeyden önce Kürt ulusunun üzerindeki baskı ve katliamların varlığı bile demokrasinin olmadığının çok açık göstergesidir. Ulusal sorunda

1 MAYIS'TA

MÜCADELE ALANLARINA

YAŞASIN 1 MAYIS

BIJI YEK GULAN